

ZÂMBET DE SOARE

Revista Școlii Gimnaziale Petrești
Str. M. Viteazu, Nr. 3
Numărul 12 / 2018

ISSN 2069 - 1815

Interviu cu domnul director al Școlii Gimnaziale Petrești, profesor Bîtiu Vasile

1. Având în vedere că vă aflați la al II-lea mandat ca manager al acestei unități școlare, cu legitimitate, care sunt principalele obiective pentru anii 2017-2020?

Prioritatea în activitatea managerială o reprezintă două mari probleme de rezolvat:

a. Valorificarea resurselor umane – elevul – în localitatea și Municipiul Sebeș, ținând cont de faptul că rețeaua școlară este structurată atipic față de alte zone din județ: înființarea unei școli cu predare în limba germană, funcționarea a două clase de nivel V-VIII la Colegiul Național "Lucian Blaga" Sebeș, creșterea numărului de elevi rromi și migrarea elevilor către alte școli;

b. Modernizarea infrastructurii școlare la toate locațiile unde funcționăm a mediului școlar, a dotărilor aferente, construirea unei săli de sport la standardele de funcționare actuale și a două săli de grupă la GPP Petrești (str. Energiei nr. 2).

2. Cum evaluați unitatea școlară la ora actuală ținând cont de obiectivele propuse?

Printr-o monitorizare zilnică, permanentă, privind recensământul și obiectivele de copii am reușit să stabilizăm atât planul de școlarizare (24 grupe/clase) cât și efectivele de copii/elevi impuse de legea 1/2011 (medie 23 elevi/clasă).

Pentru încadrarea în finanțarea/elev este absolut necesar și obligatoriu funcționarea claselor cu număr maxim de elevi 25/30 elevi. Acest criteriu recomandat de ISJ Alba se poate realiza prin convingerea părinților și așteptările acestora privind calitatea educației furnizate de școala noastră: program de pregătire suplimentară, activități extrașcolare, participarea la concursuri și olimpiade școlare. Rezultatele obținute la olimpiadele și concursurile școlare desfășurate în anul școlar 2017-2018 prin care se evidențiază munca asiduă a cadrelor didactice și a elevilor implicați.

Infrastructura școlară și mediul școlar sunt într-o continuă modernizare și dotare prin bugetul alocat – finanțare complementară de la CL Sebeș. Au fost validate SF-urile pentru construire sală de sport și cele două săli de grupă de la GPP Petrești. S-au făcut demersuri și s-au emis CF-urile pentru proprietățile școlii ca administrator al terenurilor și clădirilor.

Realizat de Ilașcă Alvaro, clasa a VIII-a A

creații literare

Floarea și soarele

Floarea-soarelui răsare,
Soarele n-ar avea cum,
Nici din munte, nici din mare,
Nici din curte, nici din drum.

Floarea-soarelui apune,
Doar o dată, pe când moare,
Ceea ce se poate spune,
Dacă vrem și despre soare.

David Paștiu – clasa a IV-a A
Prof. înv. primar Valentina Brașoveanu

Curcubeul

După ploaia întunecată,
Frumos soarele se arată,
Și pe înaltul cer
A ieșit un curcubeu!

Când copiii l-au zărit,
Ei tare s-au mai uimit.
De curcubeul colorat,
Tare mult s-au bucurat.

Similie Raluca – clasa a IV-a A
Pof. înv. primar Valentina Brașoveanu

A venit vara

Astăzi nu a mai plouat,
Am simțit că vine vara,
Și de când am așteptat,
Soarele să iasă iară.

Într-o zi, tot așteptând
Iată-l că, încălzitor,
Secretos, din nori ieșind,
Ca un înger păzitor.

Lazăr Ovidiu, clasa a IV-a
Prof. învă. primar Valentina Brașoveanu

Motănelul meu

Am un motănel frumos,
Îl cheamă Tom și e pufos.
Este mereu bucuros,
Dar și foarte gălagios.
Îmi dă cu coada pe la nas
Numai să-l poftesc în casă
Și să-i pun ceva pe masă...
Dimineața, la porțiță,
Vrea doar puțină cărniță.
Miaună și se zburlește
Pân' cărnița o primește...
Tom este puțin mișel,
Ce să-i faci? Așa e el!
Eu oricum îl îndrăgesc,
Și tot mai mult îl iubesc.

Andrada Ștefan – clasa a IV-a A
Prof. învă. primar Valentina Brașoveanu

Floriciță, floricea

Floriciță, floricea,
Să crești în grădina mea.
Te îngrijesc, te ocrotesc,
Numai mare tu să crești.

Mamei te voi dăru
Ea mai mult mă va-ndrăgi,
În vază de cristal vei sta
Ea pe mine mă va săruta.

Ștefan Irene, Clasa a II-a A
Înv. Crăciun Maria

Numărători culese din cufărul bunicii mele...

1. Un, doi, trei,
Moșul la bordei
Pentru moș Andrei.
Moș Andrei s-a dus la piață
Și-a căzut cu nasu-n gheață.
2. Un domn șobolan,
A- nghițit un șobolan
Și s-a dus la farmacie,
Ca să cumpere alifie,
Alifie n-a găsit
Și pe loc el a murit.
3. Din Oceanul Pacific
A ieșit un pește mic
Și pe coada lui scria:
"Teși afară dumneata!"
4. Duducu și Didina
Se plimbă cu mașina
La fiecare stop
Beau câte-un sirop,
La fiecare cootitură
Mănâncă câte-o prăjitură.
Siropul face "pac!"
La tine în stomac.
5. Pe o bancă cristalină
Un cățel în pijama
Tot cânta la mandolină:
"Aoleu, măseaua mea!"

Aloman Alexandra, Clasa a II-a A
Prof. învă. primar Crăciun Maria

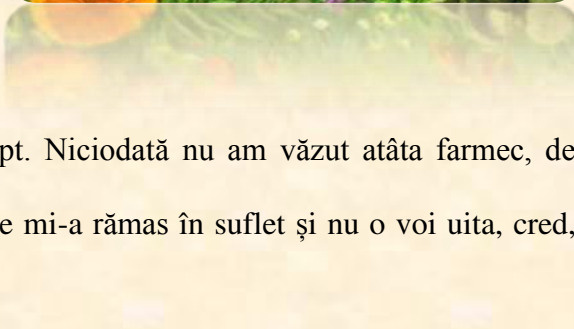
Colțul meu de rai

Într-o zi de vară eu și familia mea am mers în pădure pentru a admira priveliștile și pentru a ne distra.

Când am ajuns acolo ne-am instalat cu corturi și pături, iar părinții mei și ai surorii mele, Irene, au povestit, în timp ce noi ne-am jucat de-a v-ați ascunselea. Când a fost rândul meu să mă ascund, am găsit un colț de pădure uitat de lume. Acolo firele aurii și calde ale mândrului soare, se împleteau printre crengile copacilor înverziți. În acel loc se găseau atât de multe culori... Florile și fluturii parcă erau stropiți cu vopsele vii, iar pârâul parcă șoptea:

-Acesta este! Acesta este locul cel mai minunat dintre toate... Iarba dansa pe ritmurile ușoare ale vântului, acompaniat de muzica păsărelelor. Parcă eram într-un basm dintre cele mai frumoase. Mă simțeam minunat și la un moment dat două picături fierbinți mi se scurgeau pe obrazul drept. Niciodată nu am văzut atâta farmec, de aceea am numit locul acela "colțul meu de rai".

De atunci, de la acea întâmplare, acea imagine mi-a rămas în suflet și nu o voi uita, cred, niciodată.

Ștefan Andrada Georgiana – clasa a IV-a A
Prof. înv. primar Valentina Brașoveanu

La marginea pădurii

Ocazional, duminica, merg împreună cu părinții și prietenii lor, la marginea pădurii.

Ajunși acolo, noi, copiii începem să ne jucăm diferite jocuri prin pădure. Deodată simțim un miros amețitor, care vine ca o boare, de la copacii înfloriți. Florile salcâmlor atârnav ca niște cercei de mireasă.

Părinții ne-au îndemnat să gustăm din aceste flori minunate, care sunt foarte dulci în interior. Zumzetul albinelor se aude tot mai tare când vin să își culeagă mierea din flori. În depărtare se aud diferite sunete ale păsărilor, parcă ar fi un concert. La intrare în pădure curge un râu șopotind. Acolo, noi ne jucăm "Broasca în apă".

Am luat masa la iarbă verde, totul fiind minunat în mijlocul naturii înverzite.

Ziua aceea a fost minunată, la marginea pădurii.

Jurju Antonia, clasa a IV-a A
Prof. înv. Primar Valentina Brașoveanu

FĂRĂ NUME?

Cuvântul care te duce cu gândul direct la vacanță, distracție, râsete, timp liber, miez de noapte, joacă: vara. În sfârșit, vară!

Nici nu mi-a venit să cred când părinții mei mi-au spus că vom vizita faimoasele și încântătoarele insule tropicale Hawai. Bineînțeles, bagajele au fost gata imediat după momentul când am aflat că vom călători tocmai până la celălalt capăt al lumii. Aparent, am fost invitați la o nuntă acolo, și întocmai pe plajă.

Cu avionul, călătoria noastră a durat mai puțin decât mă așteptam, fiind mai mereu distrasă de înfățișarea diformă a norilor.

Când am ajuns, primul lucru pe care l-am făcut a fost să ne schimbăm și să plecăm spre plajă, deoarece trebuia să ajutăm la pregătirea unei nunți ca în povești. Ghirlandele de orhidee pictate în culori calde împânzeau peisajul mirific, scaunele îmbrăcate în haine albe de sărbătoare își așteptau invitații, iar covorul roșu era o pată de culoare necesară. Cu toate acestea, cea mai frumoasă și mai atrăgătoare era bolta de deasupra mirilor, reprezentată de o explozie de flori exotice care conturau inițialele celor doi sărbătoriți. Grăuncioarele de nisip fin, ars de soare, erau în ton cu cerul de apus, în nuanțe de portocaliu, roșu și galben.

Multe râsete se auzeau de undeva din spatele meu. M-am întors și nu mică mi-a fost mirarea să dau de un băiat cam de nouăsprezece ani, alături de fetiță blondă, drăguță, de vreo patru anișori. Mi-au făcut cu mâna amândoi, râzând, iar băiatul a schițat un semn prin care mă chema să merg la ei. I-am salutat și le-am zâmbit. Am stat puțin să-i studiez, fiind curioasă de personalitatea lor. Băiatul cu cârlionții în vânt avea ochii de un verde crud, primăvărat, iar zâmbetul său dispersa o stare molipsitoare de bine. Era mai înalt decât mine, atât de înalt încât eram nevoită să îmi îndrept ochii spre cer ca să-l pot privi. Fetița cu părul bălai se prindea cu mânuțele de gâtul băiatului, îndemnându-l la joacă. Se învârteau, țopăiau și râdeau. M-am alăturat și eu jocului lor, iar timpul părea că aleargă mai repede ca vântul și ca gândul.

Însă, un singur regret: nu am aflat numele adolescentului îndrăgostit de viață...

Bena Alexandra, clasa a VIII-a A
Prof. Cristian Ionela

Dragă jurnalule,

Bine te-am regăsit! Azi a fost o zi ploioasă, dar frumoasă. Am venit de la școală, m-am dus la bunica, am servit prânzul și am plecat la cireșe, la unchiul Ion, fratele tatei. Am mâncat așa cu poftă...! Sper că n-o să-ți fac și ție. Hai că ți-am adus o pereche de cercei .Cireșele îmi aduc aminte de năzdrăvanul Nică și mătușa Mărioara.

Ca s-o n-o mai lungesc, am plecat cu tata la Sibiu. Pe drum, am văzut multe flori de câmp, am ascultat păsări ciripind și am urmărit roiuri de albine ce zburau din floare în floare. Am vizitat și Grădina Zoologică, unde am văzut o mulțime de animale sălbatice nemaîntâlnite. Spre casă, am făcut popas la un restaurant unde am servit o cină copioasă.

În sfârșit, am ajuns la draga mea casă! M-am apucat de teme și ghici ce? Pe tine, pagină de jurnal, te aveam ca temă, un exercițiu pe placul meu. Noapte bună!

Furdui Ioana, clasa a V-a A
Prof. Cristian Ionela

Dragoncapdeporc

La scurt timp apare în lumina felinarului o arătare foarte ciudată. Poartă o geantă roz și are părul în două culori.

Fiți atenți! De la mijloc în sus este femeie, iar în loc de picioare are o coadă de delfin. Să fie sirenă? Nu, pentru că are o față rotundă de porc, dar plăcută, un gât de rață, iar de o parte și de alta a frunții, un corn și un fel de antenă. Făptura mai are și niște aripi înspăimântătoare.

Dragoncapdeporc este mereu veselă. Ea pare haină, dar nu este nici pe departe așa. Fata este bună la suflet și nu face rău nimănui. Mai degrabă este foarte darnică și prietenoasă.

Dragoncapdeporc vă admiră foarte mult pe voi, pământeni, și vă îmbrățișează cu drag din universul existențelor fabuloase.

Botta Rebekka, Clasa a V-a A
Prof. Cristian Ionela

Simplu: o floare

Aștept cu nerăbdare ca acel clopoțel să mă salveze. Doamna profesoară deschide catalogul în timp ce mă ceartă. Dar eu nu o bag în seamă. Încerc să nu par afectat și fac tot felul de fețe atunci când se întoarce cu spatele.

- Nu mai râdeți! strigă doamna profesoară de matematică la copii, numărând până la zece. Carlos, peste două luni o să dai examenul și tu nu știi nimic! Te mai întreb o singură dată: ce ai avut de învățat pentru astăzi?

Clopoțelul sună. Mă ridic în picioare, îmi iau ghiozdanul și geaca, îmi pun șapca pe cap și mă năpustesc asupra ușii. Înainte să ies, spun:

- Nu știi, doamna! La revedere!

Fug cât mă țin picioarele pe coridorul școlii, iar apoi, pe stradă, până ajung acasă. Mama este plecată la serviciu și mă simt ușurat când îi văd telefonul pe masa din bucătărie. Îi scot repede bateria și o ascund la mine în cameră. Deschid calculatorul, îmi pun căștile și încep să mă joc Duke.

Aud cum mama deschide ușa. Mă uit la ceas, e trecut de ora 18. Închid repede calculatorul, deschid imediat caietul de matematică și mă prefac că învăț. Ea intră în cameră și mă felicită:

- Ce băiat silitor ești, Carlos!

Mama este o persoană minunată. Îmi este destul de greu să o mint, privind-o în ochii de un albastru curat, care emană aceeași lumină caldă a idoma mingii de foc, într-o zi dogoritoare de vară. Cu inima încolțită de sentimente copleșitoare, o îmbinare a milei și a fricii, o întreb:

- Mamă, spun eu bălbâindu-mă, îmi poți da cincizeci de lei pentru o culegere?

- Desigur, Carlos, poți să îmi dai din geanta mea!

Ceasul deșteptător sună. Mă pregătesc repede și ies pe ușă îndreptându-mă spre școală. Zăresc o florărie și pășesc înăuntru. Observ un bărbat care are o barbă lungă, căruntă și față ridată. Sprâncenele stufoase se unesc ușor, formând una singură. Încerc să mă adresez cuviincios, deși nu am mai deschis o carte de foarte mult timp.

- Bună dimineața. Vă rog să-mi dați doi trandafiri.

- Bună dimineața, tinere! Haide și alege-ți două roze de aici!

I-am ales pe cei mai ieftini, doi trandafiri roșii cu petalele rupte și o culoare spălătăcită care îmi amintea vag de o cireașă ușor coaptă.

- Îmi puteți spune cât costă?

- Pentru tine, zece lei. Dar cu ce ocazie cumperi flori pe vremea aceasta, băiete?

- Am de gând să le duc la mormântul tatălui meu. Vă mulțumesc. ”Cu siguranță o să ne revedem”, îmi spuneam eu în gând.

Ajung la școală și îi dau doamnei profesoare de matematică un trandafir. Aceasta mă iartă și îmi spune că o să îmi verifice tema în timpul orei. Îi dăruiesc trandafirul rămas colegei mele de bancă. Ea îmi imită perfect scrisul, așadar o rog să-mi facă tema. Fata acceptă, iar eu îi promit că nu o să o mai deranjez în timpul orelor.

Este dimineața. Mă pregătesc să susțin examenul de capacitate la matematică. În ultimele două luni, le-am dăruit profesoarelor flori ca să nu mă lase repetent. M-am împrietenit cu domnul Marian, florarul, care mă salută în momentul în care deschid ușa:

- Bună dimineața, Carlos, ce dorești?

- Un trandafir...Vreau ceva special!

El îmi dăruiește un trandafir scump și îmi urează noroc la examen.

Stau în fața ușii. De cealaltă parte se află o persoană în mâinele căreia se află viitorul meu. Deschid ușa fără să bat și încremenesc. Domnul care îmi corectează lucrarea este florarul. Acesta îmi spune cu blândețe:

- Destinul nu se cumpără cu o floare!

Balea Antonia-Cristina, clasa a VI-a A,
Prof. Cristian Ionela

UN MESAJ

Era ultima sâmbătă înainte de a începe un nou an școlar. Stăteam lângă geam și priveam îndelung la copacul din fața casei. Cândva, acesta avea coroana maiestuoasă, verde și ramurile spiralate. Dar desfrunzit, arborele părea a se termina cu niște gheare uscate și moarte, care voiau să zgârie cerul, să dea norii întunecați într-o parte.

Privind în zare, dintr-o dată am auzit un zgomot venit dinspre hol. Amplificându-se, am devenit curioasă și am pășit către sursă. Ajunsă la ușa camerei, am deschis-o și am văzut o umbră luând colțul casei. Intrigată, nicidecum speriată, am plecat pe urmele misterului. M-am uitat cu atenție pe perete, unde am descoperit mici litere scrijelite neglijent ce formau propoziții întregi. Mai întâi un „A”, apoi „M”, „N” și tot așa până când am ajuns la capătul scării. Deslușisem enunțul de pe zid.

Într-o clipită, ușa de la intrare s-a deschis larg și au intrat două persoane – o femeie și un bărbat. Am luat-o la fugă către bucătărie, fiind cu un pas înaintea celor doi.

Casa mea, o construcție în stil țăranesc: adică în bucătărie, sub masă, sub covor, aveam ușa de la pivniță, în care se putea intra și de afară. Imediat ce am deschis-o, am intrat și am făcut pași mari spre ieșire. Odată ce am dat de aerul tomonic, am luat-o la fugă spre pădurea din spatele locuinței și m-am urcat într-un copac, cât mai sus. Stătusem acolo aproape trei ore, așa că am crezut de cuviință că ar fi timpul să merg să verific casa. Ochii mei se plimbau precauți, iar celelate simțuri se aflau în alertă maximă. Degetele îmi erau strânse în pumni cu atâta putere, că mi se albisera.

Primele lucruri pe care le-am observat au fost dezastrul – de parcă trecuse o tornadă – și biletul de pe masă. După ce l-am citit, mi-am făcut rapid bagajele și am plecat către gară, având în minte faptul că trebuia să mă mut cât mai departe de casă și să încep un trai nou, pe motiv că eram urmărită de toți vânătorii de comori din cauza moștenirii mele – pe care aveam de gând să încep să o caut.

Sava Roxana-Daniela, clasa a VIII-a A
Prof. Cristian Ionela

Unexpected News

A never thought this would happen, but it did.

It was July, ninth, my birthday. I woke up full of happiness. The sun was shining on the sky, the birds were beautifully singing and nothing could hurt my good mood. I got out of bed and did my morning routine.

As I was going down the stairs, I saw my mother hiding something in a hurry. I asked her what she was doing, but she changed the subject. We were eating, when my friends came in and took me to a theme park.

Arrived there, I saw many people laughing their heart out and having fun. But what intrigued me was the big wheel, from where you could see the whole city. I asked my friends to have a ride on that wheel, but they said we should go to the cars first and leave it for when it darkened. So we did. It was about nine o'clock when we finished visiting the park, but we didn't get on the big wheel. I convinced one of my friends to come with me and in two seconds we were already in it.

Involuntarily, I raised my hand and my phone fell down. It was a fairly big distance between us and the ground, so I expected my phone to be destroyed. However, my phone fell in a boy's hand. I thanked him and switched numbers. The thing was that when we were about to leave each other in different directions, we fell in a puddle that was right next to us. We laughed so hard that tears started to roll down our cheeks. He then offered to help me get up and gave me his jacket for me to use because I was covered in mud.

After that incident, I came back home and found my mother with a cake in her hands, next to her being my father and my friends. What was odd was that the boy from that amusement park was there, too. He was holding a paper, the same paper my mother was hiding from me in the morning. The boy gave it to me and I realized it was a document in which was explained the fact that he was my brother. I was so excited that tears appeared in my eyes. We hugged and continued celebrating my birthday and from time to time, I would ask my brother some questions.

Sava Roxana, cls. a VIII-A
Prof. Trif Sorina-Ioana

The House...

Some time ago, my uncle told me a strange tale. It was about him when he was just a child.

His parents left him home alone as they had gone shopping. He was happy to be home without his parents. My uncle went into his room and decided to play on the computer. Suddenly, he started to hear some beautiful music, like piano music. It was weird because he had no idea where it came from. When he got out of his room, the music stopped, as if it had never been heard. However, the thing was that something odd was happening. BOOM! BOOM! BOOM, it sounded like hammering through the walls. Scared to death, my uncle began walking slowly towards the stairs and then into the kitchen. He kept looking around, on the floor, on the ceiling, on the walls lest something bad should happen. It was funny that in spite of taking at least a knife, he grabbed a scoop and under his breath, he prayed for his life. The lights started popping, the doors closed and opened, but then, this hush caught control of the house.

Still frightened, the boy cried his heart out for an hour. When he realized that everything had passed, he calmed down. Everything was silent again, as silent as the grave. Yet, it was just the silence before the storm began, but this is another story that I will tell you next time.

Coming back to our sheep, his parents came home, but he was too scared to utter a word about what had just taken place. He just looked and looked around, thinking that the next moment it would be heard again. In a way, he wanted desperately to let his parents know about it, so that they could come up with a plan and a solution to this problem, such as calling the police and so on. Nevertheless, he kept quiet. His parents went to bed that night and he was speechless. In fact, my uncle never told his parents about that, but he always lived with the fear that it would happen again, this until we moved to another town and started a new life.

Sava Roxana, cls. a VIII-A
Prof. Trif Sorina-Ioana

Der 1 Mai in Petersdorf

Zum ersten Mai war es in sächsischen Ortschaften üblich, dass die Blaskapellen zu Sonnenaufgang den Frühling auf einem nahgelegenen Berg „einbliesen“. Die Adjuvanten spielten „Der Mai ist gekommen“ und andere Frühlingslieder und zogen anschließend durch den Ort, wo sie dem Pfarrer, Lehrer, anderen Autoritäten sowie Freunden und den Familien jedes Kapellenmitgliedes ein Ständchen spielten und dafür zu Wein und Gebäck eingeladen wurden.

Dieser Brauch ging in den meisten Gemeinden nach der Auswanderung verloren, da nun die Blasmusiker fehlten. In einigen Dörfern, die heute noch eine Blaskapelle haben, hat sich der Brauch erhalten können, was der Fall auch bei uns in Petersdorf bei Mühlbach ist, wo der Blaskapelle Kinder und Jugendliche mit geschmückten Fahrrädern folgen. Glücklicherweise gibt es seit einigen Jahren Kinder, die aus unserer Schule auch Interesse daran haben und dadurch unseren Brauch nicht verloren gehen lassen.

Bucea Alina Maria, clasa a VII-a A
Prof. Botta Annemarie

Prietena mea, cartea

Venisem de la școală și, obosită, m-am lăsat să cad în fotoliu, lăsând ușor și ghiozdanul din mână. Mă uit spre raftul de sus al biroului și o zăresc pe ea: cartea începută în weekend. O, draga de ea!... au trecut câteva zile de când mă așteptase. Dar temele sunt multe și de neamânat...

Am rămas pentru câteva clipe cu ochii ațintiți la ea și cu gândurile îndreptate spre nicăieri. Soarele își lăsa ultimele atingeri pe fereastră (ce arăta spre grădină) și îmi inunda fața în lumini aproape difuze. Încă era cald și un miros bogat de toamnă mă ademenea... Uneori îmi simt sufletul tomnatic, dar nu trist, e doar bogat și parfumat cu arome de gutui bine coapte, de struguri și prune.

Deodată, am tresărit. Era ca un fior. Cartea părea că mă privește sfioasă... i-am auzit șoptele, chemările.

– Ce zici? Azi vei avea timp și pentru mine?

– Nu prea cred... mă surprind șoptindu-mi în gând.

– Măcar într-un moment de relaxare să treci cu mâna și prin filele mele...

– Nu, nici chiar în acele momente, răspund aproape brutal, fără a o privi. Îmi era rușine și nu-mi plăcea deloc faptul că au trecut deja câteva zile în care eu nu citisem. Apoi, am adăugat răspicat, încercând o justificare:

– Căci tu nu știi... afară e toamnă, iar timpul meu liber e pe afară să îmi ajut părinții.

– Oh, e toamnă... aproape nu mi-am dat seama cât de repede a trecut timpul. Dar, dacă zici că-i toamnă, serile vor fi lungi de acum și cu siguranță vei avea timp și pentru mine.

– Atunci ... da, cu siguranță. Prietenia este prietenie și poveștile tale pot fermeca atât de ușor ochii mei. Ochii și gândurile! Mă bucur că nu te superi când trebuie să mă aștepti...

De fapt, îmi promiteam și mie, nu doar ei, că vom avea o toamnă plăcută împreună. În serile lungi și reci ce vor urma, știam că ea va fi căldura sufletului, soarele, lumina. Am atins-o ca într-o mângâiere, ca și când ar fi avut suflare. Mi-am privit mâinile și ea parcă a tresărit sub atingerea mea...

– Cărțile prind suflet dacă le atingi, îmi spuneam când mama m-a chemat să o ajut în grădină.

Estera Bondar, clasa a VII-a A

Prof. Andreea Maria Dănilă

Poetica eminesciană a văzului

Prof. Andreea Maria Dănilă

O serie de creații vădesc fascinația lui Eminescu pentru forța captivantă a privirii. În sens larg, vederea este socotită drept un exercițiu transcendent, ca o energie vitalizatoare, ca o posibilitate de conexiune între lumi și planuri (interior-exterior).

În mod evident, privirea este asociată simbolisticii ochiului, ce poate fi cuprinsă într-un glosar al semnificațiilor:

- privirea ca o comuniune erotică, unitatea originară a privirilor celor doi: „Din ochi albaștri raza-ntunecată,/ Plină de-amor în ochiul meu cădea” (*Aveam o muză*)
- privirea ca revelare a interiorului sufletesc: „Ridicând a tale gene al tău suflet se ridică”, *Călin (file din poveste)*
- ochiul ca labirint: „Și în ochii tăi cei negri/ Eu privirea să mi-o pierd” (*Mureșanu*)
- ochiul ca uitare eliberatoare, ca retragere din timpul echinoxial, istoric: „Vin’ lângă mine să mă uit în ochii-ți/ Să uit de lume” (*Ondin și Poetul*)
- ochiul ca posibilitate de fericire, noroc, împlinire: „de noroc i-s umezi ochii” în *Călin (file din poveste)*
- ochiul-cosmogonie: „În cea oglindă mișcătoare/ Vrei să privești un straniu joc/ O apă vecinic călătoare/ Sub ochiul tău rămas pe loc” (*Diana*)
- ochiul-lac, ca centru acvatic al lumii în care se oglindesc spații stelare: „Lacul codrilor albastru ... Tresărind în cercuri albe/ El cutremură o barcă” (*Lacul*)
- ochiul-sclipire stelară: „În ochii-i să se scurgă scânteii din steaua lină” (*Strigoii*)
- ochiul înlăcrimat ca expresie a profunzimii mării: „Iar ochii albaștri mari lacrimi a mării” (*Diamantul Nordului*)

Subliniind relația ochi-plan acvatic, ceea ce leagă cele două planuri este lacrima:

„Lacrima este sinonimă (în planul de suprafață) visului: spațiul-matrice al ochiului înecat (fecundat) de plâns corespunde matricei sufletești în care se instaurează esențialitatea somnului, iar lacrima este faptul infrasufletesc, efect al concentrării energiei, al conștientizării obiectului și, în sfârșit, al purificării interioare.”¹

Sub oricare perspectivă, ochiul, privirea pecetluiesc inițierea, integrarea ființei în exteriorul perceput ca o altă entitate, sau întoarcerea spre sine printr-un exercițiu al spiritualității.

În lirica eminesciană stelele-ochi sunt variante ale întoarcerii cosmice către teluric („Stelele scapără-n cale”- *Sara pe deal*), licărirea fiind un gest similar mișcării pleoapelor. În tradiția și credințele străvechi, ființele sunt întrupate în stele, de unde și ideea căderii stelei ce coincide morții unui om. Ca o suma a planurilor celest și acvatic, fiu al cerului cu marea, prin cele două întrupări

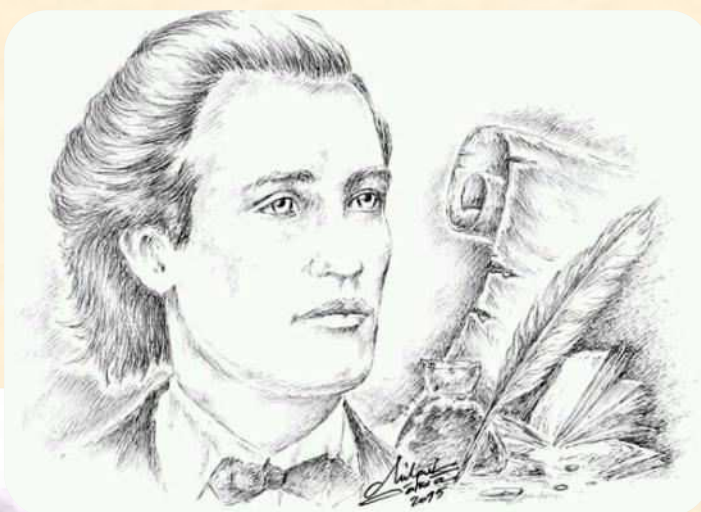
¹ Dan C. Mihăilescu, *Perspective eminesciene*. Ediția a doua revăzută și ne-adăugită, București, Editura Humanitas, 2006, p. 129

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

(una prin cădere, alta prin chemarea în înalt), Luceafărul este înger și demon, condiții pe care le capătă prin caracteristicile privirii, ca formă a descântecului popular.

În altă ordine de idei, privirii îi corespund în creația eminesciană o serie de construcții: „Că te-am zărit e a mea vină” (*Atât de fragedă*), „Ea din trestii să răsară/ Și să-mi cadă lin pe piept” (*Lacul*), ce marchează plasarea iubitei într-un alt plan, al reverie, al posibilității contemplatoare, unde apropierea și îndepărtarea se întrepătrund prin energia vizual-onirică generată adesea de nuanțele nocturne sau de raze diafan-solare.

Aceste rânduri s-au vrut a fi un decupaj din lirica eminesciană, o modalitate de abordare a textului cu subtile valențe mitico-simbolice, unele cu rădăcini în arealul folcloric românesc.

Scrisoare deschisă ...

Petrești, 30 mai 2018

Dragii mei elevi,

Au trecut aproape patru ani de când ne-am întâlnit și ne-am promis că vom forma o familie mare și unită. Știm cu toții că a sosit timpul să părăsiți băncile ce au fost loc de sprijin și de odihnă pentru voi, călători pe tărâmul cunoașterii și cercetători în universul exercițiilor cu cel puțin o necunoscută. Ați început fiecare an cu emoții și dorințe, cu promisiuni și ambiții. Toți ați făcut progrese, doar că fiecare atât cât a putut sau a vrut.

În toți acești patru ani ați dat viață fiecărui început și v-ați bucurat la fiecare sfârșit de an școlar. Sosirea primăverii ați vestit-o mereu cu firavi ghiocci, iar Ziua Mamei v-a adus mai aproape de mine, dând parcă uitării apostrofările ori observațiile mele căroră le-ați înțeles menirea. Pentru toate acestea, dar mai ales pentru zâmbetele largi, primite ori de câte ori chipurile noastre se întâlneau, vă mulțumesc.

Ați terminat clasa a VIII-a și vă așteaptă un examen care va cântări ce și cât ați învățat. Știu că această perioadă, până la sfârșitul lui Cireșar, este mai obositoare pentru voi. Reușita școlară se poate cunoaște, dar numai prin muncă și seriozitate.

Fiți perseverenți, aveți încredere în voi înșivă și gândiți pozitiv! Eu cred în voi!

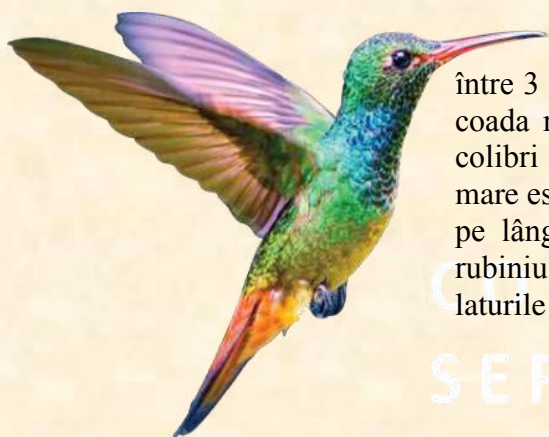

Cu drag,

a voastră dirigintă, Ionela Cristian

COLIBRI – BIJUTERIILE ZBURĂTOARE

Colibri sunt cele mai enigmatice păsări actuale. Ele uimesc prin penajul frumos colorat, unic, cu strălucire metalică, prin dimensiunile reduse (cele mai mici din rândul păsărilor: 5 cm și 2 grame) și prin zborul lor rapid, cu mișcarea vibratoare a aripilor. Acestea frecventează regiunile tropicale ale Americii de Sud și Americii Centrale urcând până în sudul Canadei și în Peninsula Alaska.

Este cea mai mică pasăre din lume cu o durată de viață între 3 și 5 ani. Ea poate fi comparată cu un bondar, dar ciocul și coada reprezintă mai mult de jumătate din corp. Cea mai mică colibri este Colibri pitică (6 cm incluzând și ciocul), iar cea mai mare este Colibri Gigant având 20 grame și 22 cm. Pasărea colibri pe lângă dimensiunile ei are și un penaj foarte frumos, roșu-rubiniu pe cap și gușă, iar penele sub formă de egretă de pe laturile capului.

Aceste păsări își petrec o mare parte din viață zburând. Deși dimensiunile lor nu ne-ar lăsa să bănuim, au o manieră unică de a zbura. Ating viteza de 43 km/oră, dar sunt specii care pot să depășească 100 km/oră dacă vântul bate dintr-o direcție favorabilă. În cursul zborului cele zece pene ale cozii se desfac pentru a oferi o suprafață mai mare de rezistență. Toate celelalte pene rămân unite.

Principala hrană a acestor păsări este nectarul florilor la care se adaugă și micile insecte ce își găsesc adăpost în corolă. Vizitând florile pentru a se putea hrăni, colibri asigură și polenizarea acestora, purtând polenul de la una la alta, fiind astfel singurele păsări care fac o treabă ce revine, de obicei, insectelor.

Femela depune în general 2 ouă la interval de o zi. Acestea au totdeauna coaja albă, dar dimensiunile variază după specie. La Colibri Pitic oul măsoară mai puțin de 6 milimetri și are formă ovală. La ieșirea din ou puii sunt golași și cu pleoapele lipite, iar dezvoltarea lor completă durează trei săptămâni.

Colibri se regăsesc pe întreg continentul american întâlnindu-se peste 200 de specii. Câteva dintre acestea sunt: Colibri pitic, Colibriul elenei, Colibri cu gușă rubinie, Colibri admirabil, Colibri purtător de sabie, Colibri gigant, Colibri cu cioc în seceră, colibri cometă etc.

Știi că...?

- Păsării colibri i se mai spune „pasăre muscă”
- Pasărea colibri este singura pasăre care zboară cu spatele
- Pasărea colibri moare repede dacă este prinsă în plasă, închisă în colivie sau agresată
- Inima unei păsări colibri bate de 1200 de ori/minut
- Oul unui colibri cu gât rubiniu este mai mic decât o boabă de mazăre

Barjuca Delia Elena, clasa a VI – a A
Prof. Fulea Mihaela

La farmacie într-o pădure de conifere

Pădurile de conifer (numite uneori păduri boreale) sunt zone de vegetație în care predomină vegetația arboricolă (arbori și arbuști) și gimnospermică (brazi și pini). Ele sunt răspândite în zonele subarctice, temperate și subtropicale. Sunt specifice zonelor de mai sus de latitudine de 55° în emisfera nordică și unor munți din emisfera sudică. Se întâlnesc în zonele reci precum nordul Asiei, din Scandinavia până în Rusia, în nordul Chinei, pe lanțul muntos Himalayan, în Georgia, pe munții Alpi și Pirinei.

Bradul

Unul dintre cele mai cunoscute conifer este bradul. Acesta, puțin rezistent la gerurile târzii, poate fi ușor vătămat de fumul și gazele din atmosferă.

Bradul are o tulpina dreaptă, înaltă care poate ajunge la 5-6 metri, iar mugurii sunt mici, așezați în grupuri de câte 3-5.

Acest conifer este utilizat la obținerea mobilei, siropul de brad este foarte sănătos, iar esențele de brad extrase din frunze oferă o stare de relaxare.

Pinul

Pinul rezistă la ger, dar nu suportă poluarea. Are o tulpină dreaptă, de până la 40 m înălțime, ramurile orizontale, coroana lățită la bătrânețe, frunze aciculare, cuprinse câte două într-o teacă.

Ienupărul

Ienupărul este un arbust întâlnit în pâlcurile sau tufișurile de la deal, până în etajul montan.

Pentru a preveni căderea părului uman sau întărirea rădăcinii acestuia se fac preparate cu ienibahar, rozmarin, flori de coada șoricelului, cu care se unge scalpul.

Afinul

Afinul se găsește în pădurile montane rare, în tufărișurile de jneapăn și ienupăr, pentru că este un arbust care iubește căldura.

Merișorul de munte

Merișorul de munte iubește soarele, ca și afinul, dar trăiește mai sus decât el. Florile au câte 5 sepal verzi, 5 petale alb-roz și polen alb, abundent, fiind vizitate de albine mai ales în perioada de înflorire.

Ștefan Lucia-Ștefania, clasa a VI-a A
Prof. Fulea Mihael Lucia

Istoria Petreștiului

Așezată la 4 kilometri de Sebeș, localitatea Petrești, cea care a dat numele unei culturi neolitice, apare astăzi ca o așezare româno-germană prosperă și cochetă. Petreștiul este amintit documentar în 1309 sub numele roman de Vila Petri. În 1317 este pomenit sub denumirile de Petrifalău (maghiară) și Petersdorf (germană). În secolul al XIII-lea, localitatea a fost colonizată cu "oaspeți germani", iar populația română a fost izolată la margini, unde și-a construit colibe, de unde și denumirea de colibar.

Unele dintre cele mai importante obiective istorice de pe raza localității sunt turnul fostei biserici și zidul fostei cetăți. Ruinele turnului-clopotnița se află astăzi în mijlocul cimitirului evanghelic, fosta curte a cetății medievale de stil roman. De jur împrejur s-a păstrat și curtină (zidul) de piatră care înconjură odinioară biserica. Satul a dat numele cunoscutei culturi neolitice cu a sa faimoasă ceramică pictată - cultura Petrești. Petreștiul este totodată ultima

așezare săsească de pe Valea Sebeșului, coloniștii germani evitând locurile muntoase ascunse și reci. Sașii au imprimat localității o arhitectură tipică, cu străzi largi, străjuite de canale de apă, cu case înalte, cu porți mari. Din primele secole ale așezării nu a mai rămas decât cetatea sub formă de donjon, care a fost cândva turnul unei basilici române, înconjurat cu un zid de incintă, pomenită la 1530, dar mai veche cu cel puțin un secol. Cetatea domină ieșirea din sud a localității, lângă podul peste râul Sebeș. Cetatea a fost construită de populația săsească, care obișnuia să ridice astfel de monumente în localitățile în care se stabilea și a avut atât un rol militar, cât și civil. În vremurile de război, construcția servea drept refugiu pentru locuitori, iar în timp de pace aici se păstrau cerealele și alte bunuri alimentare. Cetatea și biserica au rezistat atât timp cât populația săsească a avut un rol important în dezvoltarea localității. Astăzi, monumentul istoric nu este mediatizat aproape deloc și nu este inclus în nici un circuit turistic. Foarte puțină lume, chiar și din județul Alba, știe că în Petrești există o cetate și un turn de asemenea dimensiuni. Cauza poate să fie și importanța pe care și-o arogă Sebeșul în ceea ce privește dominația cultural-istorică asupra zonei. Cu toate acestea, în Petrești există o comunitate puternică locală care încearcă să readucă localitatea la rangul pe care îl merită. Nu puțini sunt cei care susțin chiar revenirea la statutul de comună, însă acest lucru pare destul de greu de realizat în prezent.

Pe vremuri localitate de sine stătătoare, astăzi Petreștiul aparține din punct de vedere administrativ de municipiul Sebeș. Depopularea masivă a populației săsești dinainte de Revoluție și în primii ani de după 1989 a făcut ca în Petrești să mai locuiască în prezent foarte puține familii de sași. Familiile plecate în Germania se întorc periodic pentru a-și vizita locurile natale. Anual în Petrești se organizează o manifestare la care participă mulți sași plecați din România. Aceștia au un rol determinant în mediatizarea locurilor natale din Petrești.

Șteu Rebeca, clasa a VIII-a A
Prof. Ludoșan Sanda

Munții Alpi - masivul grandios al Europei -

Alpii, cel mai grandios sistem montan al Europei, se întind pe 1200 km lungime, între țărmul Mării Mediterane din dreptul localității Nisa în vest și Bazinul Vienei în est. Ei traversează statul Monaco, sud-estul Franței, Elveția, nordul Italiei, Austria, Liechtenstein, sudul Germaniei.

Formați în orogeneza alpină. Alpii fac parte dintre lanțurile muntoase cu caracteristici alpine pronunțate, deoarece se ridică la înălțimi care depășesc cu mult limitele superioare ale pădurilor. În epoca glaciară au cunoscut perioade succesive de îngheț. Glaciațiunile sunt responsabile pentru forma de astăzi a Alpilor, cu piscuri abrupte, cu depresiuni adânci și văi prelungi. În alte locuri, în circurile rămase după topirea ghețarilor sau între morene s-au instalat lacuri, cum sunt: Como, Lugano, Maggiore, pe ale căror maluri sunt numeroase stațiuni turistice.

Munții Alpi se împart în Alpii Occidentali și Alpii Orientali. Împărțirea se face pe linia dintre Lacul Constanța și Lacul Como, de-a lungul Rinului. Alpii Occidentali se află în Italia, Franța și Elveția, iar cei Orientali în Austria, Germania, Italia, Liechtenstein, Slovenia și Elveția. Cel mai înalt vârf din Alpii Occidentali este Mont Blanc (4807 m). În Alpii Orientali, cel mai înalt vârf este Muntele Bernina, alias Piz Bernina (4052 m).

Alpii Orientali sunt împărțiți în: Alpii Calcaroși de Nord, Alpii Orientali Centrali și Alpii Calcaroși de Sud. Aceștia ocupă mai mult de jumătate din întregul spațiu alpin. Culmile nordice și sudice ale Alpilor Orientali sunt calcaroase și mai joase, având sub 3000 m.

Munții Alpi au un climat alpin caracteristic. Prezintă variații de temperatură între zi și noapte, între versanții însoriți și cei umbriți., inversiuni de temperatură, vânturi de est, uscate și vânturi tipice alpine.

Alpii constituie un important castel de ape, deoarece de aici își adună apele unele dintre cele mai mari fluvii europene: Dunărea prin Iller, Lech, Isar, Inn, Ems, Drava, Sava, Rinul, Ronul și Padul prin Ticino, Adda etc. Aceste râuri se alimentează din ghețari, zăpezi și ploii.

Munții Alpi sunt cultivați până la cca. 1200 m, iar în sud până la 1600 m. Etajarea vegetației începe cu pădurile de foioase, urmează cele de conifere, etajul subalpin și alpin, deasupra căruia se extind stâncăriile, zăpezile și ghețarii.

Alpii au fost populați din timpuri îndepărtate datorită resurselor acestor munți: păduri, pășuni și resurse de subsol.

Turismul montan pentru schi, alpinism, drumeții s-a dezvoltat, realizându-se o veritabilă industrie turistică. Numeroase stațiuni, bine dotate, cum sunt: Chamonix-Mont Blanc, Zermatt, St. Moritz etc. sunt cunoscute în Europa.

Elev: Irimie Petru, Clasa a VI-a A
Prof. Cibu Maria

TRAIAN ÎMPĂRATUL ROMANILOR

Unul dintre cele mai cunoscute monumente ale romanilor este columna lui Traian, ridicată la Roma. Traian este primul împărat roman născut în afara peninsulei Italice la 18 septembrie 53 în provincia Baetica, din sudul peninsulei Iberice, în municipiul Italica. Tatăl său era cetățean roman și guvernator a provinciei natale.

Traian a intrat de la vârsta de 17 în armată, și a servit zece ani, ca tribun militar, alături de tatăl său, în Siria. Acesta era liniștit, modest, rezistent și obișnuit să gândească și să acționeze rapid.

Mai târziu a ajuns general, comandant al armatelor de pe Rin, unde s-a distins prin vitejia sa. Era foarte apropiat de soldați, întrecându-se cu ei în diferite exerciții militare. În timpul domniei lui Domițian, Traian merge la Roma și ocupă diferite funcții civile, iar apoi guvernator a Hispaniei. În anul 94 împăratul Domițian este asasinat, iar la tronul Imperiului Roman vine un bătrânel de 70 de ani pe nume Marcus Cocceus Nerva. Pentru felul în care și-a slujit țara în anul 94 este adoptat de Nerva. După moartea lui Nerva, Traian ocupă tronul Imperiului Roman. El a venit la Roma fără alai.

Marile sale campanii sunt cele împotriva dacilor. Acesta i-a învins după două mari războaie între anii 101-102 și 105-106. Încă din timpul lui Burebista, dacii au prezentat o amenințare pentru Imperiul Roman. În războiul dintre anii 101-102 romanii trec Dunărea și cuceresc cetățile până la Sarmisegetuza. Apoi se încheie pacea. În celălalt război romanii reușesc să cucerească cetatea Sarmisegetuza, iar Decebal, regele dacilor se sinucide pentru a nu fi prins de romani. După aceste războaie dacii sunt romanizați, iar Dacia devine provincie a imperiului roman până în anul 274.

Traian era un bătrân de 60 de ani și foarte bolnav. Acesta s-a stins din viață la 13 august 117 în orașelul Selinus din Cilicia, Asia Mică. Înainte să moară, Traian l-a înfiat pe Hadrianus, deoarece nu avea copii.

După cucerirea Daciei, Traian construiește o columnă numită "Columna lui Traian". Aceasta a fost ridicată în 12 mai 113. Sculpturile în relief arată luptele cu dacii din cele două războaie. Columna este singurul monument care s-a mai păstrat din forul lui Traian. În vârful columnei era statuia împăratului Traian, care în anul 1587 a fost înlocuită de Papa Sixtus al V-lea cu statuia sfântului Petru. Columna a trecut de-a lungul secolelor prin diverse cumpene, dar a reușit să se mențină năvălitorilor.

Ideea unei copii i-a interesat și pe români. Prima încercare de reconstituire a Columnei la București îi aparține lui Mihail Kogălniceanu.

În final, putem afirma că niciun alt popor din multe care au fost cucerite de Imperiul Roman nu a avut un asemenea monument mai demn și mai durabil, și nici un împărat la fel ca Traian.

Ștefănescu Bianca, clasa a V-a A
Prof. Dărămuș Gheorghe

REGELE ARTHUR ÎN TRE LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

Legendele ne spun despre un rege viteaz numit Arthur care odinioară a stăpânit Anglia. El este fiul lui Uther Pentragon și al Lgernei.

După moartea tatălui său nu a mai fost niciun rege al Angliei. Se zicea că bărbatul care va scoate sabia Excalibur o să devină rege. Arthur a devenit rege la o vârstă foarte fragedă, 15 ani.

El s-a căsătorit cu o femeie foarte frumoasă numită Guinevere.

Este prieten cu vrăjitorul Merlin. Merlin încă nu îl putea apăra pe rege de toate necazurile.

Arthur după multe lupte câștigate a devenit stăpân a mai multor pământuri. Arthur era necăjit deoarece nepotul lui Mordred a pus stăpânire pe regat și pe soția sa. Pe la mijlocul secolului al VI-lea l-a pomenit pe un rege pe la 548.

Nennius, un călugăr învățat l-a pomenit pe Arthur ca pe o căpetenie locală.

Un text ne vorbește că în secolul al XI-lea în anul 516, Arthur i-a condus spre victorie pe britani la muntele Baldon.

În anul 537, Arthur și Modred sunt omorâți.

În secolul al XII-lea cronicarul William de Malmesbury cerea ca Arthur să fie pomenit ca un rege care și-a apărat țara. Se pare că Arthur s-a născut în ultimul sfert al secolului al V-lea. Arthur împreună cu armata sa au reușit să îi pună pe fugă pe saxonii pedestri. Ne spune legenda că după moarte regele s-a transformat în corb sau în cerb. O poveste spune că regele Malwas din Somerset a răpit-o pe Guinevere, făcând-o prizonieră la Glanstonbury, Arthur aplecat să își salveze soția. Mai târziu călugării medievali au construit o biserică cu hramul sfântului Mihail. Regele Arthur este înmormântat în insula Avalon. Un puț vechi a fost numit Izvorul Sângelui sau Fântâna potierului.

Călugării de la biserica Benedictină sunt cunoscuți ca falsificatori. În Europa Arthur era foarte cunoscut.

Căta Răzvan Valer, clasa a VI-a A
Prof. Dărămuș Gheorghe

POMPEI-ISTORIA SUB LAVĂ

În dimineața zilei de 24 august în anul 79 d.Hr. locuitorii orașului Pompei, situat la poalele vulcanului Vezuviu din golful Napoli. Ei au resimțit un cutremur violent, au auzit un tunet asurzitor și au văzut străfulgerări de foc. La ora 10:00 dimineața, vulcanul a erupt. Deasupra s-a ridicat un nor uriaș de fum. Pe străzi au început să cadă pietre albite de la căldură apoi cenușa care a orbit și intoxicat oamenii.

Totul s-a petrecut fulgerător de repede, iar lumea nu a avut suficient timp să fugă, oamenii fiind în câteva minute intoxicați. Nu s-a scurs lavă, dar cenușa a continuat să cadă, acoperind cadavrele oamenilor, acoperind căile de acces și ajungând la nivelul ferestrelor. La puțin timp după aceea a acoperit și casele, iar în jurul orei 13:00 întregul oraș era deja îngropat.

Cu 17 ani înainte să se mai înregistreze un cutremur care poate să provoace multe pagube, vulcanul fusese inactiv de cel puțin un mileniu.

În anul 79 d.Hr. erupția a fost surprinzătoare, totuși de atunci nu au mai avut loc multe alte erupții, vulcanul nestingându-se niciodată complet.

Orașul care a fost acoperit cu pământ, viță-de-vie și duzi. A fost descoperit în 1549, în sec. XVIII, s-au făcut excavații serioase. Cadavrele au putut fi modelate turnându-se ipsos până se umplea întreaga cavitate. În prezent se pot observa micile detalii din viața cotidiană a romanilor. S-au păstrat case și o tăbliță pe care scria "Atenție câine rău". Se mai păstrează și scene tragice, de exemplu: Una dintre femei a murit în genunchi cu un prosop la gură, iar soțul ei a murit lângă ea ținându-și fiul de mână.

Povestea orașului Pompei a fascinat generații întregi. Pliniu cel tânăr ne oferă informații despre fenomen în scrisorile sale. El se afla în vizită la bunicul său care a murit sufocat în timp ce ajuta oamenii să coboare de pe pantele vulcanului.

Fiordean Nadia, clasa a V-a A
Prof. Dărămuș Gheorghe

ÎNTEMEIEREA ROMEI ANTICE

În anul 753 î.Hr. a fost înființată în Italia de mijloc o cetate căreia îi fusese destinat un mare viitor un rol însemnat în istoria popoarelor. Înființarea Romei la data indicată de Titus Livius a fost atestată de arheologii care au dezgropat Roma veche, situată la circa 25 km de vărsarea Tibrului în Marea Mediteraneană. Cele 7 coline pe care a fost clădită Roma se pot vedea și astăzi. Ele erau ușor de apărut datorită povârnișurilor abrupte.

Despre originea acestei cetăți ne-au rămas diferite legende care înfrumusețează istoria acelor timpuri străvechi. Ele povestesc despre strămoșul latinilor ce a fondat Roma, Enea, ginerele lui Priam, regele troienilor. Acesta a reușit să-și salveze părintele și fiul în timp ce Troia cădea sub asaltul

furios al grecilor și, împreună cu alți câțiva troieni, au plecat pe mare. După o lungă călătorie au ajuns în Latium. Acolo Enea a întemeiat cetatea Lavinium iar mai târziu, fiul său, Ascanius, a întemeiat, la poalele Munților Albani, cetatea Alba-Longa, cetate în care a domnit. Viața și faptele lui Enea sunt povestite minunat în nemuritoarele versuri ale poemului lui Vergilius, Eneida.

După moartea lui Ascanius un șir întreg de regi au domnit în cetatea clădită de el. Unul dintre aceștia a fost Numitor. Fratele său mai mic, Amulius l-a alungat de pe tron, iar pe fiica acestuia, Rhea-Silvia, a făcut-o preteasă a zeiței Vesta, obligând-o astfel să nu se mai căsătorească. Prin acestea, nici un urmaș al regelui alungat nu se mai putea naște pentru a răzbuna nelegiuirea făcută de el. Dar preteasa Rhea-Silvia a fost iubită de Marte, zeul războiului, și a născut doi gemeni: pe Romulus și pe Remus. Aflând vestea, Amulius a poruncit ca cei doi copii să fie aruncați în râul Tibru. Coșul în care se aflau cei doi micuți a fost întâi scos la mal de curenți și adăpostit sub un smochin. Se spune că zeul Marte a trimis o lupoaică să alăpteze copii. Un păstor al regelui, Faustulus, i-a găsit pe copii și i-a dus acasă soției sale care le-a devenit doică și i-a crescut. Când băieții s-au făcut mari și au aflat povestea lor, cunoscându-și acum originile regale, au hotărât să întemeieze o nouă cetate în ținutul în care crescuseră, acolo unde Tibrul, ieșit din munți, se îndreaptă spre mare.

Între cei doi frați a izbucnit însă un conflict: cine să dea numele cetății și cine să cărmuiască. Nu s-au înțeles nici asupra locului unde trebuia clădită cetatea: pe dealul Palatin sau pe cel Aventin. Din această cauză s-a iscat vrajbă mare în urma căreia Remus a fost ucis de către fratele său. Astfel, a ajuns Romulus singurul stăpân, iar cetatea întemeiată de el pe dealul Palatin a luat numele fondatorului ei: Roma. Orașul, loc de refugiu pentru sclavii fugari și pentru oamenii liberi dornici să-și schimbe viața, ducea lipsă de femei. În zadar a cerut Romulus cetățitorilor vecine ca fetele lor să se mărite cu noii locuitori ai cetății: nimeni nu a vrut să intre în legături de familie cu oamenii fără căpătâi în Roma. Atunci Romulus a recurs la un vicleșug. I-a invitat pe locuitorii celorlalte cetăți latine și s-au distrat, uitându-se liniștiți la jocurile desfășurate în cinstea zeilor. La un semn al lui Romulus, bărbații din Roma s-au repezit și fiecare a răpit câte o femeie. Bărbații străini, neînarmați n-au putut să le apere și au fugit, blestemându-i pe romanii care călcau în picioare legile ospitalității.

Așa a început războiul. Cetațile latine au fost învinse ușor, dar sabinii, în frunte cu regele lor Titus Tatius, mai puternici, au pornit contra Romei. Cele două armate s-au ciocnit în valea mlăștinoasă dintre Capitoliu și Palatin. Lupta a durat mult. La un moment dat, soldații Romani, temându-se pentru viața lor, au început să fugă, dar Romulus a reușit să-i îmbărbăteze readucându-i în luptă. Sabinele, legate acum de ambele cetăți, au intervenit între cele două tabere, împacându-i pe

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

bărbații și frații lor. Cele două cetăți s-au unit, formând un singur popor. Romulus și Titus Tatius au domnit împreună peste poporul unit.

Acesta este mitul despre întemeierea cetății Roma. El atribuie unor eroi și semizei o operă care a aparținut în realitate, mai multor generații. Cele mai sigure date cu privire la istoria veche a Romei și le furnizează materialele arheologice. Din datele arheologice reiese limpede că întemeierea orașului nu a fost opera unui ”întemeietor”, după cum pretinde tradiția literară. Orașul s-a format treptat, prin unirea și contopirea diferitelor comunități.

Legenda întemeierii Romei este un izvor important, deoarece ne oferă informații cu privire la spațiul și timpul formării orașului. Deși mare parte din această legendă ține de literatură, există și multe elemente adevărate.

Botta Rebekka, clasa a V-a A
Prof. Dărămuș Gheorghe

Rolul educației ecologice

Prof. Cibu Maria

Este deosebit de important ca în amplul proces de formare a omului, viața din afara școlii să continue să completeze, să consolideze și să desăvârșească opera educativă într-un adevărat comportament ecologic. Pregătirea copiilor ca și cetățeni ai Uniunii Europene a devenit o provocare și o necesitate prefigurată de un viitor previzibil, care îi va solicita să trăiască într-o permanentă stare de adaptare pentru a putea face față schimbărilor insidioase sau brutale și oportunităților potențiale.

Formarea elevilor cu o conștiință și o conduită ecologică devine o cerință deosebit de importantă pentru orice demers educativ școlar și extrașcolar. Implicarea micilor școlari în activitățile de cunoaștere, înțelegere a unor fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme de poluare și degradare a mediului, are ca rezultat formarea unor convingeri și deprinderi de apărare, conservare și dezvoltarea mediului înconjurător – condiție de viață civilizată și sănătoasă. Bazate pe cooperare și colaborare, diversitatea activităților practice desfășurate cu elevii asigură asimilarea multor reguli de comportament care se constituie elemente de bază în formarea unei educații europene a oamenilor de mâine. S-a dezvoltat convingerea că formarea unui comportament ecologic la școlari constituie un aspect important al activității instructiv-educative și că acesta se realizează, atât în școală, cât și în afara ei, prin activitățile extracurriculare și printr-o strânsă colaborare cu familia și comunitatea locală.

Protecția mediului înconjurător a apărut ca problemă a omenirii numai în zilele noastre, respectiv atunci când omul a cucerit întreg spațiul Terrei prielnic vieții. Acum, bogățiile și resursele de energie au fost afectate în așa măsură încât se întrevede epuizarea rapidă a unora dintre ele, iar unele condiții esențiale existenței umane, ca apa sau aerul dau semne de otrăvire. Se deduce astfel, posibilitatea ca viitorul omenirii să fie pus sub semnul întrebării, dacă bineînțeles, nu se iau măsuri energice de protecție a planetei. Omul a înțeles că face și el parte din natură, că Terra și resursele ei sunt limitate, că această planetă funcționează ca un sistem și că dereglările produse într-un loc pot avea repercusiuni pentru un întreg circuit, inclusiv pentru om. Omenirea nu poate renunța însă la ritmurile înalte ale dezvoltării economice. Calea pentru realizarea acestor ritmuri, cu menținerea unei bune calități a mediului, este exploatarea acestuia în așa fel încât să se poată regenera și conserva în permanență. Primele inițiative de ocrotire a mediului au apărut acum aproximativ 200 de ani din necesitatea salvării unor specii pe cale de dispariție. Cu timpul, motivele care au impus ocrotirea naturii s-au diversificat. Începând din 1970 au apărut semne clare de îmbolnăvire a planetei: subțierea stratului de ozon, încălzirea globală, ploile acide, poluarea apelor, a aerului și solului. Oamenii au început să înțeleagă necesitatea adoptării unui comportament responsabil față de natură. Responsabilitatea omului pentru ocrotirea mediului înconjurător este însă, atât individuală, dar mai ales colectivă: protecția naturii angajează colaborare și sprijin reciproc pe plan local, județean, național și mai ales internațional. Construind fabrici și uzine, dezvoltând orașele și transporturile, defrișând pădurile pentru a folosi lemnul și a mări suprafețele agricole, aruncând nepăsători în apă și în aer cantități mari de deșeuri toxice omul a stricat echilibrul natural existent în mediul înconjurător, așa încât, uneori, și-a pus în pericol însăși viața lui. În asemenea situație, ființa umană s-a văzut nevoită să ia atitudine pentru înlăturarea răului pe care l-a produs și să treacă urgent la luarea unor măsuri pentru protecția mediului înconjurător, pentru menținerea în natură a unui echilibru normal între toți factorii care compun mediul. Permanent, factorii de mediu: apa,

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

aerul, solul sunt supuși agresiunii activităților umane. Înrautățirea progresivă a calității acestora determină implicații de ordin social cu repercusiuni asupra calității vieții.

Școala, prin destinația și rolul său, asigură cadrul adecvat în care se desfășoară un complex de formare a elevilor, sub cele două laturi ale sale: cea instructivă și cea educativă. O cerință deosebit de importantă pentru orice demers didactic constă în pregătirea elevilor cu o concepție și conduită ecologică bună, obiectiv de mare actualitate și importanță pentru calitatea vieții. Ea este chemată să determine nu numai sentimentele de admirație pentru frumusețile naturii, ci și convingeri și deprinderi de apărare, conservare și dezvoltare a mediului înconjurător - condiție de viață civilizată și sănătoasă.

În ultimă instanță, școala trebuie să trezească spiritul de independență, de formare a capacității de autoinstruire și autoeducație ecologică la elevi, căci ignorarea de către învățători a necesității acestui lucru dăunează muncii educative fiind, una din cauzele principale ale eficienței scăzute ale acestei activități. Este deosebit de important ca în amplul proces de formare a omului, viața din afara școlii să continue să completeze, să consolideze și să desăvârșescă opera educativă într-un adevărat comportament european. Cercetarea mediului în mijlocul naturii, cu elevii, permite îmbogățirea volumului de cunoștințe, lărgirea orizontului științific, sesizarea legăturilor reciproce între fenomene, modul cum se interferează și se influențează reciproc și de asemenea, permite formarea unei gândiri sănătoase despre lume și viață. În acest sens un rol hotărâtor îl au cadrele didactice organizatoare de activități, fie pe itinerar, fie în orizontul local și care trebuie să manifeste permanent preocuparea de formare a deprinderilor de păstrare și ocrotire a calității mediului înconjurător.

Concepte referitoare la mediul înconjurător pot fi achiziționate de la cea mai fragedă vârstă și în același timp cu noțiunile despre locurile cele mai apropiate copilului până la noțiuni abstracte mai târziu. Ca arie de investigație se alege studiul mediului apropiat al copilului (casă, școală, drumul între casă și școală). La această vârstă este foarte important de a găsi ocazia de ieșire în natură, vizionarea unor emisiuni documentare despre mediul înconjurător, amenajarea spațiilor verzi în clasă ori în afara ei. Copiii trebuie îndrumați să observe și să știe să pună întrebări asupra unei probleme de poluare și degradare a mediului (aruncarea gunoaielor la întâmplare, poluarea râurilor cu substanțe toxice etc.).

Rolul familiei în educația copilului

Prof. Ghibescu Maria

Un părinte trebuie informat și format în ceea ce privește educația copilului. Este necesar ca părintele să cunoască obligațiile legale privind educația copilului, care sunt drepturile de care dispune pentru a educa copilul, importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului, metode de colaborare cu școala. În acest scop este necesar un dialog între profesori și părinți.

Relația școală – familie – comunitate este una în care fiecare factor interrelaționează cu ceilalți. Colaborarea dintre școală și familie presupune pe lângă o informare reciprocă cu privire la tot ceea ce ține de orientarea copilului și o înarmare cu răbdare a părinților pentru a face față tuturor problemelor care apar în urma acestei acțiuni.

Pentru a putea consolida un set de valori stabil și coerent care sprijină școala în formarea la copii a conduitei favorabile, a unui stil de viață sănătos, mintal, emoțional, socio-moral este nevoie de parteneriate școlare. Familia reprezintă elementul cheie cu privire la socializarea copilului cu ceilalți copii din clasă.

Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. Primele noțiuni educative pe care copilul le primește sunt cele din familie. În familie se conturează caractere. În procesul de învățare atât profesorul, cât și părintele trebuie să fie atenți la comportamentul pe care îl manifestă tânărul în anumite situații, pentru a se putea corecta. Îmbinarea eforturilor din familie și din școală este nu numai recomandabilă ci și obligatorie, pentru că de multe ori pe măsură ce copii evoluează, părinții au de înfruntat alte și alte probleme care se ivesc la o altă categorie de vârstă.

De multe ori, cele două medii educaționale școala și familia se susțin, de unde decurge o bună integrare a copilului în activitatea școlară și în viața socială. Cercetările în domeniu confirmă că indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri cu școala în educația copilului lor, rezultatele determină performanța elevilor, o mai bună frecvență a școlii, reducerea ratei de abandon școlar și scăderea delincvenței.

Implicarea părinților în educarea copiilor lor și asistarea acestora în îndeplinirea sarcinilor școlare contribuie la diminuarea efectelor sărăciei și absenței educației formale. Existența unui mediu familial suportiv, cu așteptări înalte în ceea ce privește succesul școlar al copilului, se corelează sistematic cu performanțele ridicate la învățătură.

Școala sugerează o serie de acțiuni concrete prin care părinții pot să susțină activitatea de învățare a elevilor. Un copil petrece mai mult timp alături de familie, deci ei pot:

- Să stabilească un program zilnic de efectuare a temelor, să ofere elevului un spațiu curat, liniștit pentru învățare. Să se asigure că radioul, televizorul sunt închise, să descurajeze vorbitul la telefon sau trimiterea de mesaje online. Părintele să discute cu elevul despre ce a învățat. Școala are datoria de a îndruma învățarea, însă datoria de a învăța revine elevilor;
- Să citească împreună cu copilul;
- Să folosească televizorul în mod inteligent, părintele să selecteze emisiuni educative pe care copilul să le vizioneze;
- Să mențină legătura cu școala, părinții nu trebuie să aștepte să fie chemați la școală pentru a discuta situația privind comportamentul acestuia sau cum învață copilul;
- Să ofere premii și încurajări să depună efort pentru a-și duce la îndeplinire visele;

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

- Să vorbească cu copilul, să afle care sunt prietenii lui. Să sprijine copilul în activitățile de învățare. Să-l implice în activitățile din gospodărie, să înțeleagă ce este onestitatea, responsabilitatea.

Pe de altă parte școala poate:

- Să încurajeze părinții și să stabilească cadrul desfășurării activității de învățare prin mențiunea clară a obiectivelor, a așteptărilor și a responsabilităților ce trebuie luate în considerare de ambele părți părinți sau profesori;
- Să instruiască părinții;
- Să dea teme pentru acasă care să angajeze părinții în activitatea de învățare;

Școala și familia vor merge mereu în paralel pe drumul formării și al dezvoltării personalității umane. Școlile trebuie să-și asume responsabilitatea pregătirii partenerilor pentru implicarea activă și să contribuie la formarea părinților și a membrilor comunități implicați în parteneriate. Există părinți care doresc și știu cu adevărat să se implice în viața școlii.

O eficiență maximă a procesului instructiv – educativ se dobândește după o colaborare strânsă între școală și familie. Familia oricât de mult ar încerca nu poate fără ajutorul școlii să perfecționeze ființa umană astfel încât să corespundă exigențelor societății moderne, după cum nici școala nu și-ar atinge obiectivele propuse fără o educație timpurie și susținută de familie.

Bibliografie:

Petrovan, R., Ș., *Parteneriatele educaționale de la teorie la practică*, Editura Aeternitas, Alba Iulia, 2011.

MICHELANGELO

- **Un titan al renașterii**

Acesta s-a născut la **6 martie 1475** în localitatea Capresa din Toscana. Deoarece mama lui a murit pe când el avea doar 6 ani, el a fost dat unei familii de pietrari. Întâmplarea făcea ca lui Michelangelo îi plăcea piatra și îi învăța tainele. La 13 ani a învățat tehnica picturii pe frescă de la Domenica Ghilandaia.

- **Un mare artist se afirmă**

După moartea lui Lorenzo (1492), Michelangelo a plecat la Roma, unde a studiat operele antichității. Prima lui sculptură a fost **Baccheis** (1496-1498). După scurt timp artistul a creat importanta și celebra operă "Pieta" care se află în basilica Sf. Petru. Reîntorcându-se la Florența, a primit ordin de la lănari, să facă o statuie a lui **David**, pentru a înfrumuseța catedrala. Statuia înfățișează un tânăr frumos, care a învins prin puterea spiritului și nu prin forța brută (statuia are înălțimea de 4,5 m). În 1508, artistul a fost chemat din nou la Roma de către papa Iuliu al II-lea pentru lucrul mormântului său, dar papa mai avea încă o sarcină pentru Michelangelo: decorarea Capelei Sixtine. Michelangelo a încercat să îl refuze pentru că el era sculptor, dar nu a putut așa că s-a apucat de lucru în

1508 fiind ajutat încă de câțiva artiști. Asistenții lui Michelangelo au fost concediați după puțin timp, iar Michelangelo a lucrat singur de atunci și nu lăsa pe nimeni în afară de papă să vadă pictura neterminată. Dar în 1511 la insistențele suveranului pontif, acesta a arătat opera unor artiști care au rămas uimiți cât de frumoasă era pictura. Printre ei se afla și Rafael, care a rămas așa de impresionat încât și-a schimbat stilul.

După ce a terminat munca la Capela Sixtină, s-a reîntors la mormântul papei pe care îl sculpta. Mai apoi a creat și statui celebre, cum ar fi: **Moise** (1515), **Sclav înlănțuit și Sclav mort** (1510-1513), care se află în **Luvru**. Michelangelo era un bun pictor, sculptor dar și arhitect. Acesta a proiectat fațada bisericii San Lorenzo din Florența și biblioteca Laurentiană, iar apoi realizează mormântul familiei de Medici, terminat în 1534. Când s-a întors la Roma, acesta nu a știut că nu va mai vedea vreodată orașul său natal, deoarece era în conflict cu noul duce Alessandro de Medici.

La Roma, papa Clement al VII-lea i-a spus lui Michelangelo să facă o frescă a **Judecății de Apoi** în Capela Sixtină. Biagio de Cesena, maestrul de ceremonii nu a fost mulțumit de pictură, iar Michelangelo l-a înfățișat în iad. După ceva vreme, Conciliu de la Trento a hotărât să schimbe puțin fresca.

- **Ultimele opere**

Ultimele opere ale lui Michelangelo au fost: **cupola bisericii Sf. Petru și Pieta (cea Florentină și cea numită Rondanini)**. **Pieta Rondanini** a fost ultima realizare a lui Michelangelo deoarece la **18 februarie 1564** el a murit.

Barjuca Delia-Elena, clasa a VI-a A
Prof. Dărămuș Gheorghe

O femeie celebră a Renașterii: Regina Elisabeta întâi a Angliei

În 7 septembrie 1533, s-a născut Elisabeta Tudor care a fost fiica regelui Angliei, acesta fiind Henric al optulea. Regele nu a fost fericit de venirea fiicei sale pe lume, deoarece el voia un băiat care să îi ia locul și să fie următorul conducător. Mama Elisabetei însă, a fost o mare iubire a regelui ca și fosta soție a conducătorului Angliei cu care avea o fetiță. Regele însă, a condamnat-o pe mama Elisabetei la moarte cu execuție pentru trădare.

La 9 Mai 1533, mama Elisabetei a fost decapitată. Regele și-a văzut de viață și a mai avut încă 4 soții, prima fiind Jane Seymour care a adus pe lume pe fratele Elisabetei, Edward. A patra soție a regelui Angliei a fost Ana de Kleve, care a fost părăsita și ea, deoarece se considera că era urâtă. A cincea a fost și ea decapitată, doar ultima trăind mai mult decât fostul ei soț.

Perioada copilăriei pentru Elisabeta nu a fost prea fericită. Ea a fost crescută de curtea Londoneză împreună cu fratele ei. A învățat foarte bine acolo deoarece erau profesori foarte buni precum: Wiliam Grimdal sau Roger Asham.

Moartea Regelui în ianuarie 1547 a avut un mare impact pentru Elisabeta. Fratele ei Edward, a devenit rege la 9 ani așa că unchiul Edward Seymour l-a ajutat să se ocupe de treburile serioase. Fratele lui Seymour a fost invidios pe el așa că a pus la cale să se căsătorească cu Elisabeta, pentru a putea să aibă o putere socială mai mare asupra țării, dar Elisabeta nu a fost de acord.

În 1533, Edward cel mic a murit. În acea vreme, au început conflictele și luptele pentru tron, ducele de Northumberland, John Dudley dorind să o facă regină pe fata lui vitregă, și a reușit. Elisabeta nu a fost fericită de venirea noii regine și a fost închisă în turnul Londrei unde a stat timp de 2 luni. Apoi Elisabeta a fost trimisă la Oxfordshire pentru un an, lucrând cu servitorii. Filip de Spania, însă, a eliberat-o pe adevărata regină de acolo și a trimis-o la casa ei natală din Hatfield.

Moartea Mariei, regina de atunci, a trimis la moarte aproximativ trei sute de protestanți. În anul 1588, englezii au fost fericiți deoarece Maria, nemaivând nicio moștenitoare, Elisabeta a venit la conducere.

Ea a adus pace între bisericile și religiile din Anglia și a restaurat biserica protestantă. În primii ani de domnie a avut relații bune cu Spania și Franța, refuzând cererile protestanților de a interveni în favoarea lor, având probleme cu regina Scoției Maria, care îi era rudă și care era considerată moștenitoarea de drept a tronului din Anglia.

În 1568 Maria a fost îndepărtată de tronul Scoției din cauza unei revolte mari de acolo. Ea i-a revendicat tronul fiului ei Iacob și a fugit să îi ceară ajutorul Elisabetei, ea nevroind nicio discuție a condamnat-o pe Maria la moarte deoarece a fost implicată într-un complot.

Execuția fostei regine a Scoției a adus dușmănia Spaniei față de Anglia, amenințând-o cu o invazie. A fost purtat un război puternic în care Anglia a ieșit învingătoare în frunte cu amiralul Howard de Effingham și de Francis Drake.

Elisabeta s-a stins din viață la 24 Martie 1603, la vârsta de 69 de ani. Urmașul ei a fost Iacob întâi iar ea a fost înmormântată la Londra, fiind plânsă de o țară întreagă.

Țimpea Andrei, clasa a VI-a A
Prof. Dărămuș Gheorghe

MATEMATICA ȘI JOCURILE EI

Prof. Nicoară Daniela Florina

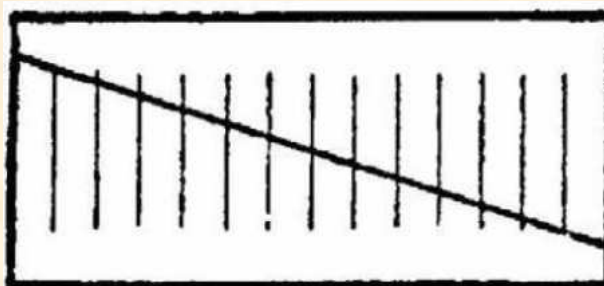
„Dumnezeu a creat numerele naturale. Restul este opera omului.” spunea Leopold Kronecker (matematician german). Matematica, după cum ați aflat deja, a fost creată datorită necesității omului de a avea control asupra obiectelor care îl înconjoară. Karl Gauss spunea: ”Regina științelor este matematica, iar aritmetica este regina matematicii” și ca și orice regină ea are pe lângă partea sa sobră, o parte ludică.

Viața noastră se bazează pe comunicare și pe relații interpersonale, ceea ce am putea defini mai ușor într-un cuvânt: prietenie. V-ați gândit vreodată că numerele pot fi și ele prietene? Ei bine, Pitagora este cel care se spune că a descoperit prima pereche de **numere prietene**: 220 și 284. Dar ce înseamnă în matematică **prietenia**? Numerele prietene sunt acele numere care au proprietatea că fiecare este egal cu suma divizorilor celuilalt. Să vedem, a avut Pitagora dreptate? Divizorii numărului 220 sunt: 1, 2, 4, 5, 10, 11, 20, 22, 44, 55, 110, iar ai numărului 284 sunt 1, 2, 4, 71, 142, astfel avem $1+2+4+71+142=220$ și $1+2+4+5+10+11+20+22+44+55+110=284$. Puteți găsi și voi astfel de numere?

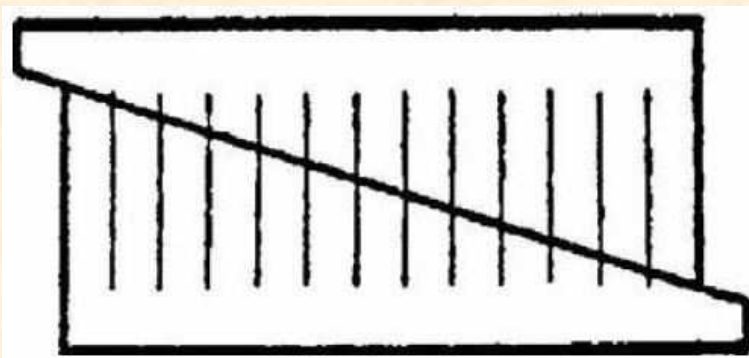
Cu toții tindem spre perfecțiune și este destul de greu să o atingem, dar numerele ne-au luat-o înainte, astfel avem **numere perfecte**. Care sunt ele, bănuiesc că vă întrebați. Pentru fiecare există un număr perfect, nu? Dar are el vreo legătură cu ce înseamnă numerele perfecte în matematică? Aici numărul perfect este cel care poate fi scris ca sumă a divizorilor săi fără el însuși, de exemplu 6 ($=1+2+3$), este numărul vostru unul perfect?

Cu toții știm că nu e frumos să întrebi o doamnă ce vârstă are, dar cu ajutorul a câtorva trucuri matematice putem să o aflăm. Nimeni nu spune că nu putem să o întrebăm cât va rămâne dacă dintr-un număr de 10 ori mai mare decât vârsta ei vom scădea produsul cu nouă a unui număr de o singură cifră, nu? Și, uite așa, am aflat vârsta sa. Cum? Păi, separând cifra unităților din numărul comunicat și adunând-o cu ce a mai rămas, simplu, nu? Un alt truc este să o rugăm să ne comunice ce a obținut după ce a înmulțit numărul anilor cu 2, a adunat cu 5 și a înmulțit totul cu 5. De acum începe treaba noastră, ce facem? Având ultima cifră 5, o vom elimina, iar din numărul rămas vom scădea 2, astfel vom obține vârsta (de exemplu, pentru $22 \cdot 2 = 44 + 5 = 49 \cdot 5 = 245$ noi vom elimina 5 și rămânem cu 24, din care vom scădea 2 și obținem 22).

Magia, tuturor ne place. De multe ori am vrea să fim invizibili sau pur și simplu să facem ceva magic. Putem face să dispară lucruri? Cum putem să facem din 13 linii paralele 12 linii paralele fără a o șterge sau decupa pe niciuna? Încadrându-le într-un dreptunghi, vom obține o imagine care va arăta astfel:

Tăind dreptunghiul pe diagonală și mișcându-l de-a lungul liniei de tăiere, vom observa că putem distinge doar 12 linii, iar ceea ce vom obține va arăta cam așa:

Putem ghici numerele din mintea oamenilor folosindu-ne de magie, de asemenea. Uitați câteva trucuri care vă vor fi de ajutor în acest scop: rugați persoana să se gândească la un număr, apoi să-l ridice la pătrat, să adune la rezultat un număr propus de dumneavoastră și să ridice din nou la pătrat. Tot ce îi mai rămâne acum de făcut este să scadă cele două pătrate și să vă comunice rezultatul. Ceea ce el nu știe este că noi, împărțind jumătate din numărul comunicat la numărul propus de noi pentru adunare și din rezultat scăzând jumătate din numărul propus pentru adunare obținem numărul la care el s-a gândit și uite așa am făcut micul nostru truc de magie.

Și acum, să ne punem puțin mintea la contribuție, rezolvând un alt fel de probleme de matematică.

Știți să scrieți numărul 100 în trei feluri diferite folosind doar cifre identice? Există în lumea asta cineva mai în vârstă de 600 de ori decât o cunoștință a sa?

Dacă acum e ora 23, afară e noapte și plouă, putem peste 72 de ore să vedem soarele pe cer?

Matematica are și ea umorul său. Haideți să vă împărtășesc câteva glume care au la bază matematica. Matematicianul neamț Moritz Pasch explica existența unui număr impunător de oameni care nu înțeleg matematica, prin faptul că ... gândirea matematică, prin însăși esența ei, este opusă naturii omului. Marele matematician rus A. A. Marcov, fiind întrebat ce este matematica, a răspuns: "Matematica este cea cu ce se ocupă Gauss, Cebâșev, Leapunovșiev".

Bibliografie: Istoria matematicii - N. Mihăileanu

Copilul în lumea științelor sau cum satisfacem curiozitățile și nevoile de învățare ale copilului în educația timpurie

Vârsta preșcolară este perioada care se caracterizează printr-un remarcabil potențial creativ, care trebuie fructificat, deoarece recuperările ulterioare vor fi minime. Receptivitatea și curiozitatea copilului, bogăția imaginației, tendința sa către nou, dorința sa de a realiza ceva constructiv, pot fi puse adecvat în valoare prin multiple elemente pozitive în stimularea curiozității și creativității specifice vârstei preșcolare.

Preșcolarii încearcă să cucerească lumea din jur, acționând pe cele trei căi : explorarea, experimentarea și jocul. Prin aceste căi, copiii acumulează experiențe cu semnificație pentru dezvoltarea lor, satisfăcându-și astfel nevoile specifice vârstei.

1. Explorând natura în anotimpul toamna:

2. Experimentând rețete, cu ingredientele alese din coșul bogat al toamnei:

3. Am explorat, ne-am informat și-apoi pe hârtie am așezat, tot ce despre toamnă am aflat...

4. Și peștii au culorile toamnei... vizită în parcul Firmei Elis

5. Ghici, ghici, cine a venit aici? Un musafir cu țepi, căutându-și culcuș pentru iarnă, s-a rătăcit la... grădiniță

6. Personaje din povești au prins viață și au participat la „Marșul cărților și al cititorilor” în parteneriat cu Biblioteca Școlii Gimnaziale Petrești și CCD Alba

Copiii trebuie învățați să-și dezvolte propriile idei despre lumea care îi înconjoară, acest lucru fiind posibil doar dacă educatoarea găsește cele mai bune căi de a le face accesibile.

Dacă preșcolarii pot efectua experimente în mod direct și pot evalua rezultatele acestora, este garantat gradul maxim de succes deplin.

*„Natura ne aseamănă, educația ne deosebește”
(Confucius)*

**Educatore GPN Petrești: Mirion Ana
Florea Adelina Viorica**

Olimpiada Națională a Sportului Școlar

GIMNAZIADA 2017-2018

Profesor: Bîtiu Vasile, Cristea Marian Daniel

Pentru elevi și cadrele didactice, cele două forme de organizare a activităților motrice pentru învățământul preuniversitar se desfășoară pe parcursul unui an școlar prin Asociația Sportivă Școlară, respectiv "PETRIFĂLENII" în cazul Școlii Gimnaziale Petrești, ISJ Alba, CJ Alba și MEN pentru:

- Învățământ primar:
 - o Atletism;
 - o Mini-handbal;
 - o Fotbal pe teren redus (fete, băieți);
 - o Cupa Tymbark (băieți).
- Învățământ gimnazial:
 - o Atletism (cros, tetratlon);
 - o Tenis de masă (fete, băieți);
 - o Handbal (fete, băieți);
 - o Baschet (fete, băieți);
 - o Fotbal (fete, băieți);
 - o Tymbark clasele V-VI;
 - o Oină (fete, băieți).

Etapele desfășurării competițiilor:

- Faza pe școală (competiții între clase, individuale);
- Faza locală/municipiu/zona Sebeș (participă echipele școlare din municipiu și zonă);
- Etapa zonală – fotbal (fete, băieți) – câștigătoare faza locală;
- Etapa județeană – câștigătoare faza zonală;
- Etapa interjudețeană – câștigătoare faza județeană;
- Etapa națională – câștigătoare faza interjudețeană.

Rezultate/participare Școala Gimnazială Petrești în anul școlar 2017-2018:

Calendarul sportiv a fost parcurs integral la disciplinele menționate începând cu luna octombrie 2017 prin desfășurarea etapelor conform calendarului, pregătirea echipelor, înscrierea și participarea la competiții conform Regulamentului ONSS: vârste, documente, etc.

Enumerăm cele mai bune rezultate obținute de elevii școlii noastre și cadrele didactice care au pregătit elevii, prof. Bîtiu Vasile și prof. Cristea Marian Daniel:

- Învățământ primar:
 - o Locul II fotbal fete faza locală
- Învățământ gimnazial:
 - o Locul I – fotbal băieți – faza locală
 - o Locul I – handbal băieți - faza locală
 - o Locul II – tenis de masă – faza locală
 - o Locul III – baschet băieți – faza locală
 - o Locul I – oină (fete, băieți) – faza județeană
 - o Locul III – handbal băieți – faza județeană
 - o Locul III – fotbal băieți – faza zonală

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

- Locul III – oină băieți – faza interjudețeană
- Locul IV – oină fete – faza interjudețeană.

Elevii și cadrele didactice au primit premii (diplome) din partea organizatorilor.

În perioada 27.04-28.04.2018, în comuna Turnu Roșu, județul SIBIU, pe terenul de sport al Școlii Gimnaziale din localitate, s-a desfășurat ETAPA DE ZONĂ A "OLIMPIADEI GIMNAZIILOR" OINĂ, din ZONA CENTRU astfel:

- în data de 27.04.2018 – oină fete, fiind prezente următoarele școli:

1. ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETREȘTI – JUDEȚUL ALBA
2. ȘCOALA GIMNAZIALĂ RECEA – JUDEȚUL BRAȘOV
3. ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MATEI BASARAB,, TURNU ROȘU – JUDEȚUL SIBIU;

- în data de 28.04.2018 – oină băieți, fiind prezente următoarele școli:

1. ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETREȘTI – JUDEȚUL ALBA
2. ȘCOALA GIMNAZIALĂ RECEA – JUDEȚUL BRAȘOV
3. ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE RUSU,, SITA BUZĂULUI – JUDEȚUL COVASNA
4. ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MATEI BASARAB,, TURNU ROȘU – JUDEȚUL SIBIU

Competiția desfășurată sub egida Ministerului Educației Naționale prin Inspectoratul Școlar Județean Sibiu, Federația Română de Oină și reprezentantul C.O.S.R., la Școala Gimnazială "Matei Basarab" sub coordonarea Comisiei județene a Olimpiadei Gimnaziilor coordonată de domnul inspector profesor Mircea Galață și organizator local profesor Laurențiu Vasile Șiclovan. Arbitrajul asigurat de echipa format din: Dumitru Scripcarașu, Adrian Grigore și Laurențiu Vasile Șiclovan, a fost nepărtinitor, de bună calitate și în spirit de fair-play.

Finalitatea competiției a avut drept scop stabilirea celei mai bune echipe de oină, care să reprezinte această zonă, din centrul țării noastre, cu o bogată tradiție în oină la ETAPA NAȚIONALĂ.

Clasamentul final a fost următorul:

a. Oină fete:

1. ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MATEI BASARAB,, TURNU ROȘU – JUDEȚUL SIBIU
2. ȘCOALA GIMNAZIALĂ RECEA – JUDEȚUL BRAȘOV
3. ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETREȘTI – JUDEȚUL ALBA

b. Oină băieți:

1. ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MATEI BASARAB,, TURNU ROȘU – JUDEȚUL SIBIU
2. ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETREȘTI – JUDEȚUL ALBA
3. ȘCOALA GIMNAZIALĂ RECEA – JUDEȚUL BRAȘOV
4. ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE RUSU,, SITA BUZĂULUI – JUDEȚUL COVASNA

Școala Gimnazială Petrești a fost reprezentată la oină de:

- elevele: Ciorogariu Cristina, Tureanu Daniela, Frincu Claudia, Cutean Flavia, Barjuca Delia, Stefan Stefania, Chisudean Stefana, Craciun Andra
- elevii: Ilașcă Samuel, Ilașcă Javier, Ilașcă Alvaro, Moldovan Sebastian, Berindei Mihail, Berindei Gavril, Greuruș Daniel, Vințan Vasile.

Confidențialitate, protecția datelor cu caracter personal și securitate

Informatician Alexandru Marcel Sentea

Protecția datelor cu caracter personal este un drept fundamental consacrat, de asemenea, prin Tratatul de la Lisabona. Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede că „Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc. Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. Orice persoană are dreptul de acces la datele colectate care o privesc, precum și dreptul de a

obține rectificarea acestora”.

Orice persoană fizică are dreptul la protecția adecvată a datelor sale cu caracter personal. Prelucrarea datelor cu caracter personal trebuie să fie necesară, corectă, legală și proporționată. Datele furnizate direct sau indirect de persoanele fizice nu trebuie utilizate în alte scopuri decât cele precizate inițial și nici transmise fără discriminare entităților pe care persoanele în cauză nu le-au desemnat în acest scop. Aceste drepturi se aplică tuturor persoanelor, indiferent de naționalitate sau de locul de reședință. Prelucrarea datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice, apartenența sindicală, precum și prelucrarea datelor privind sănătatea sau viața sexuală sunt permise numai cu acordul explicit al persoanei în cauză, dacă legislația națională autorizează acest lucru¹⁸.

Persoanele fizice au dreptul să primească informații de la persoanele și întreprinderile care dețin o parte din datele lor cu caracter personal în evidențe, cum ar fi site-urile web, bazele de date, furnizorii de servicii etc. („operatorii de date cu caracter personal”), precum și să corecteze sau să ștergă datele respective, dacă acestea sunt incomplete sau inexacte.

- Operatorii de date cu caracter personal trebuie să informeze consumatorii atunci când colectează date cu caracter personal care îi privesc;

- Persoanele fizice au dreptul să cunoască numele operatorului, scopul în care sunt prelucrate datele și persoana către care pot fi transferate datele;

- Persoanele fizice au dreptul să întrebe operatorul de date cu caracter personal dacă prelucrează date cu caracter personal care le privesc;

- Persoanele fizice au dreptul să primească o copie a datelor care le privesc într-o formă inteligibilă;

- Persoanele fizice au dreptul să solicite eliminarea, blocarea sau ștergerea datelor, dacă acestea sunt incomplete, inexacte sau obținute prin mijloace ilegale.

- Persoanele fizice au dreptul să se opună prelucrării datelor cu caracter personal.

Persoanele fizice au dreptul de a nu face obiectul unei decizii care să producă efecte juridice asupra lor ori care să le afecteze în mod semnificativ și care să fie întemeiată numai pe prelucrarea automată a datelor în scopul evaluării anumitor aspecte cu caracter personal, cum ar fi performanțele profesionale, bonitatea, încrederea pe care o prezintă, comportamentul etc.

Aceste drepturi se aplică, de asemenea, mediului online, în care persoanele fizice beneficiază, în plus, de următoarele drepturi:

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

- să fie informate pe deplin și să își dea consimțământul în acest sens, dacă un site web stochează și recuperează informații din echipamentele lor terminale sau dorește să le urmărească atunci când navighează pe internet;
- să beneficieze de confidențialitatea comunicațiilor lor online, cum ar fi e-mailurile;
- să fie informate în acest sens, dacă datele lor cu caracter personal deținute de furnizorul de servicii de internet au fost compromise, de exemplu, pierdute sau furate, iar confidențialitatea acestora poate fi afectată;
- să nu primească comunicații comerciale nesolicitate, cunoscute sub numele de „spam”, cu excepția cazului în care și-au dat acordul în acest sens.

EXCEPȚIE Prevederile referitoare la dreptul la informare, dreptul de acces la date, dreptul la opoziție precum și obligația operatorului de a comunica numele terțului căruia i-au fost dezvăluite datele cu caracter personal nu se aplică prelucrărilor și transferului de date cu caracter personal, efectuate în cadrul activităților de prevenire, cercetare și reprimare a infracțiunilor și de menținere a ordinii publice, precum și al altor activități desfășurate în domeniul dreptului penal, în limitele și cu restricțiile stabilite de lege. Astfel, în situația prezentată mai sus, autoritățile de aplicare a legii nu sunt obligate să informeze persoana vizată despre prelucrarea datelor sale cu caracter personal. Această excepție de la obligațiile operatorului nu are însă caracter permanent având în vedere faptul că prevederile legislative sunt aplicabile strict pentru perioada necesară atingerii obiectivului urmărit prin desfășurarea activităților susmenționate. După încetarea situației, operatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru asigurarea drepturilor persoanei vizate.

LEGISLAȚIE Protecția datelor personale - Art. 126 – 130 CAAS - Constituția României, art 26 - Legea nr. 682/2001 privind ratificarea de către România a Convenției pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, adoptată la Strasbourg la 28 ianuarie 1981(MOf); - Legea nr 55/2001 pentru ratificarea Protocolului Adițional al Convenției privind autoritățile de supraveghere și fluxurile de date trans-frontaliere, adoptată la Strasbourg, 19 noiembrie 2001, CETS no 181; - Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare; - Legea nr. 102/2005 privind înființarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal. Protecția datelor personale în SIS- Art. 102-118 din CAAS - Legea nr. 141 din 12 iulie 2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări și participarea României la Sistemul de Informații Schengen.

Bibliografie:

<http://www.furtdeidentitate.ro/legislatie/confidentialitate-protectia-datelor-cu-caracter-personal-si-securitate/>

<http://www.schengen.mai.gov.ro/Documente/Vizite%20de%20evaluare/Protectia%20datelor%20personale.pdf>

BIBLIOTECA ȘCOLII

Din cadrul activităților desfășurate în biblioteca școlii amintesc:

1. Reactualizarea permanentă a informațiilor de la panoul bibliotecii.
2. Gestionarea manualelor, distribuirea și preluarea acestora de la învățători și diriginți.
3. Întocmirea de liste de titluri ale cărților recent achiziționate.
4. Familiarizarea elevilor privind utilizarea eficientă a colecțiilor și serviciilor oferite de biblioteca școlii.
5. Acțiuni de popularizare a cărților și a bibliotecii.
6. Luna Internațională a Bibliotecilor Școlare ”Marșul cărților și al cititorilor”
7. Popas la biblioteca școlii.
8. Culorile toamnei, expoziție cu lucrări pe această temă (desene)
9. Zile de aniversare ale scriitorilor.
10. Tradiții și obiceiuri; Martie ”Mărtișorul Unirii”
11. Atelier de pictură.
12. Ziua bibliotecarului.
13. Achiziție de cărți pentru premii.
14. Preluare manuale școlare, primar/gimnazial.

Bibliotecar,

ROLUL GRĂDINIȚEI ÎN VIAȚA COPIILOR

Prof. ptr. înv. presc. ȘTEFAN CAMELIA IONELA

Grădinița pare, la prima vedere, doar un loc în care cei mici se distrează, mănâncă și dorm în timp ce părinții sunt la serviciu, până când aceștia vin să îi ia acasă. De fapt, rolul grădiniței este mult mai important, deoarece aici copilul se dezvoltă psihic, își perfecționează diverse abilități și învață lucruri care îl vor ajuta la școală.

Specialiștii în educație și dezvoltare a copilului recomandă ca micuții să meargă la grădiniță în loc să rămână acasă cu bună, cu bunicii sau chiar și cu părinții. Grădinița este un loc în care orice copil învață să socializeze cu persoane de aceeași vârstă și cu adulții și află mai multe lucruri decât dacă ar sta acasă, mai ales că micuțul se afla la vârsta la care mintea sa absoarbe foarte rapid orice informație.

Cu ajutorul jocurilor adaptate special pentru micuți, la grădiniță copilul își poate crea și dezvolta abilitățile deja existente. Fie că este vorba de dans, desen, limbi străine sau utilizarea calculatorului, copilul va recepta foarte repede toate informațiile.

Grădinița este locul care îi pregătește pe copii pentru școală și le oferă o serie de cunoștințe de bază precum: numere și cifre, anotimpurile, zilele săptămânii, culorile, lumea animalelor, lumea plantelor, cunoștințe despre corpul uman, familie și comunitate și multe altele.

Unii copii au tendința să dezvolte un comportament timid, introvertit din cauza lipsei socializării sau din cauza faptului că au fost foarte protejați de către părinți. Grădinița este locul în care copiii își fac primul prieten și în care descoperă ce înseamnă prietenia, îl va obișnui pe copil să se poarte natural, degajat și să nu întâmpine probleme de timiditate.

Grădinița este locul în care copiii învață să comunice între ei. Aici sunt îndemnați să își exprime toate ideile, indiferent că ele sunt bune sau nu. De asemenea, la grădiniță micuțul va învăța despre lucrul în echipă, ambiție, provocare și dorința de a câștiga.

Rezultatele obținute de elevii școlii la Olimpiadele și concursurile școlare – 2017-2018

Nr. crt.	Denumirea concursului/ olimpiadă	Etapa	Nivelul de desfășurare	Elevi participanți	Premii/clase/elevi	Cadre didactice coordonatoare
1.	Concursul de activități integrate TimTim-Timy – proiect internațional	I	Preșcolar	21	Premiul I – 7 Premiul II – 6 Premiul III – 2 Mențiuni - 6	Ed. Ștefan Camelia Ed. Duvlea Crina
		II	Preșcolar	20	Premiul I – 7 Premiul II – 5 Premiul III – 4 Mențiuni - 4	Ed. Ștefan Camelia Ed. Duvlea Crina
2.	Concursul județean „Traista cu povești”	județeană	Preșcolar	6	Premiul I: GPN Rotariu Roxana, Marginean Andreas, Gligor Romina GPP: Dragomir Ariana/ Grehiciu Mario/ Zamfir Carla	Ed. Cibu Monica Viorica – GPN Ed. Scarlat Victorita/ Ed. Stancu Elena - GPP
3.	Concursul Național „Icoana sufletului de copil”		Gimnazial	3	Premiul III: a VI-A/ Balea Antonia; Mențiuni: a VI-A/ Aloman Denisa; Mențiuni: a VI-A/ Țimpea Andrei	Prof. Cristian Ionela
4.	Concursul Național Comper – Comunicare în limba română / Concursul Național de Competență și performanță Comper-Limba și Literatura Română,	I	Primar	139	CP:P I-15; P II-8; P III- 6; M- 8. CLS I: P I-14; P II- 10; P III- 5; M- 4. CLS II: P I-2; PII-8; P III -4; M-8. CLS IV : P I -14; P II- 5; P III-5. M-2	Prof.înv.primar: Rășinariu Ionela Fulea Ioan Crăciun Maria Ștefan Petronela Brașoveanu Valentina Similie Angela Paraschiva Dodu Andreea Liana
		II	Primar	107	CP:P I-15; P II-9; P III- 8; CLS I: P I-9; P II- 9; P III- 9; M- 6. CLS II: P I-8; PII-6; P III -4; M-2.	Prof.înv.primar: Rășinariu Ionela Fulea Ioan Crăciun Maria Ștefan Petronela Brașoveanu Valentina Similie Angela Paraschiva Dodu Andreea Liana
		I	Gimnazial	86	CLS V : P I-1; P II-6; P III-4; M- 5. CIS VI: P I: 1; P II-5; P III-5; M-8. CLS VII:P I- 3; P II-6; CIS VIII: P II-3; P III-	Prof. Cristian Ionela Prof. Dănilă Andreea

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

		II	Gimnazial	87	9 M-11. CLS V : P II-1; P III-8; M-2. CIS VI : P I: 1; P II-1; P III-11; M-6. CLS VII :P I- 1; P II-6; P III-2; M-1; CIS VIII : P I: 6; P II-9; P III-7 M-6.	Prof. Cristian Ionela Prof. Dănilă Andreea
		Națională	Gimnazial	3	PREMIUL I/A VII-A/ Bucea Alina Mihaela, Irimie Mihai PREMIUL II/a VI-a/ Stefan Lucia-Stefania	Prof. Cristian Ionela Prof. Dănilă Andreea
5.	Concursul Național Comper – Matematică	I	Primar	118	CP : P I-24; P II-7; P III-3; M-1. CLS I : P I-4; P II -15; P III-12; M -5. CLS II : P I – 3; P II-6; P III-4; M-4. CLS IV : P I -1; P II-2; P III-7; M-2	Prof.înv.primar: Rășinariu Ionela Fulea Ioan Crăciun Maria Ștefan Petronela Brașoveanu Valentina Similie Angela Paraschiva Dodu Andreea Liana
		II	Primar	103	CP : P I-16; P II-12; P III-5; CLS I : P I-7; P II -12; P III-8; M -5. CLS II : P I – 5; P II-3; P III-3; M-5.	Prof.înv.primar: Rășinariu Ionela Fulea Ioan Crăciun Maria Ștefan Petronela Similie Angela Paraschiva Dodu Andreea Liana
		I	Gimnazial	30	MENTIUNI/5 VA, VIA, VIIIA, PREMIUL III/1VIIIA, PREMIULII/1VIIIA PREMIULIII/A VI - A /2;MENTIUNE/A VI- A /2	Prof.Nicoară Daniela Prof. Ghibescu Maria
6.	Olimpiada de limba și literatura română	județeană	Gimnazial	7	Ștefănescu Bianca (cls.aV-a A) – mențiune Aloman Denisa (cls.aVI-a A) – mențiune Balea Antonia (cls.aVI-a A) – mențiune Sava Roxana (cls.aVIII-a A) – mențiune	Prof. Cristian Ionela
7.	Olimpiada de matematică	județeană	Primar	5	Premiul II- Ștefan Andrada Georgiana Mențiune- Jurju Antonia	Prof. înv. primar Brașoveanu Valentina
		județeană	Gimnazial	2	Mențiune - Mureșan Sebastian (VIII A)	Prof. Nicoară Daniela

REVISTA SCOLII GIMNAZIALE PETRESTI – ZÂMBET DE SOARE

8.	Mica Olimpiadă de geografie – Concursul Național „Terra”	judeteană	Gimnazial	6	Premiul II /Clasa a V-a A/Suteu Rahela, Premiul II/Clasa a VI-a A/David Georgiana, Mențiune/Clasa a V-a A Badila Flavius, Mențiune/Clasa a VI-a A Barjuca Delia, Mențiune Clasa a VII-a A Irimie Mihai	Prof. Cibu Maria
9.	Olimpiada de limba engleză	judeteană	Gimnazial	1	Sava Roxana (VIII A)	Prof. Trif Sorina Ioana
10.	Olimpiada de religie penticostală	judeteană	Gimnazial	11	Premiul I – Bondar Roxana (V A); Ilașcă Alvaro (VIII A); Premiul II – Luncan Doroteea (VI B); Domnița Diana (VIII B) Premiul III – Ilașcă Fineas Samuel (VII A), Ilașcă Ruben Javier (VII A), Șuteu Rebeca (VIII A) Mențiune - Șuteu Rahela (V A), Paștiu Cristina (VII A), Mărginean Timotei (VIII B)	Prof. Han Simona
		națională	Gimnazial	1	Participare : Ilașcă Alvaro (VIII A)	Prof. Han Simona
11.	Cupa Tymbark - Fotbal	judeteană	Primar	20	Locul II – cls. I-II Mențiune – cls. III-IV	Prof. Cristea Marian Daniel
12.	Olimpiada Gimnaziilor Fotbal băieți	judeteană	Gimnaziu	10	Locul VI	Prof. Bîtiu Vasile
13.	Olimpiada Gimnaziilor Handbal – băieți	judeteană	Gimnaziu	10	Locul III	Prof. Cristea Marian
14.	Olimpiada Gimnaziilor Oină – fete/băieți	judeteană	Gimnaziu	8-fete 8-băieți	Locul I – fete Locul I – băieți	Prof. Bîtiu Vasile Prof. Cristea Marian
15.	Olimpiada Gimnaziilor Oină – fete/băieți	interjudeteană	Gimnaziu	8-fete 8-băieți	Locul IV – fete Locul III – băieți	Prof. Bîtiu Vasile Prof. Cristea Marian
16.	Olimpiada de limba germană modernă	judeteană	Gimnaziu	1	Locul III – Ilașcă Fineas Samuel (VII A)	Prof. Botta Annemarie
17.	Concurs Național Fii Inteligent ... La Matematică		Primar	9	Premiul II – II A – Aloman Alexandra, Grigorescu Sonia; Premiul III – II A - Șuteu Abigail, Mureșan Darius Mențiune – II A – Pătruț Ioana, Cristea Daniel, Moldovan Maria	Prof. înv. primar Crăciun Maria

”Activități
ale
elevilor”

”Creații
ale
elevilor”

GRIGORESCU SONIA
CLASA a II-a A
ÎNV. CRĂCIUN MARIA

GRIGORESCU SONIA
CLASA a II-a A
ÎNV. CRĂCIUN MARIA

Redactori coordonatori: prof. Bîtiu Vasile, prof. Cibu Maria, prof. Cristian Ionela, prof. Dănilă Andreea-Maria, prof. înv. primar Crăciun Maria, prof. înv. primar Similie Angela Paraschiva, prof. înv. primar Brașoveanu Valentina, prof. Ghibescu Maria, prof. Trif Sorina Ioana, prof. Botta Annemarie, prof. Ludoșan Sandală, prof. Nicoară Daniela Florina, prof. Fulea Mihaela Lucia, ed. Mirion Ana, ed. Florea Adelina Viorica, ed. Ștefan Camelia Ionela, bibliotecar Honceru Gabriela, prof. Dărămuș Gheorghe, inf. Sentea Alexandru Marcel

Tehnoredactor și grafician: inf. Sentea Alexandru Marcel

2017-2018